

QL
461
.R873
ENT

Kot. 14 fuzet 1-2
1907: jan. - feb.

QL
461
R873
ENT

Ent. Soc. Wash.

Complete

XIV. kötet. 1907. Január—Február 1-2. füzet.

ROVARTANI LAPOK

HAVI FOLYÓIRAT

különös tekintettel a hasznos és kártékony rovarokra.

— * —

DR. BEDŐ ALBERT BIRÓ LAJOS DR. CHYZER KORNEL
DR. ENTZ GÉZA MOCSÁRY SÁNDOR

KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

SZERKESZTIK

A. AIGNER LAJOS ÉS CSIKI ERNŐ.

BUDAPEST, 1907.

A ROVARTANI LAPOK SZERKESZTŐSEGE és KIADÓHIVATALA
IX., ERKEL-UTCZA 12.

Megjelenik minden hónap első napján, július és augusztus havak kivételével
Előfizetési ára egész évre 8 kor

Tartalom.

<i>Standfuss M.</i> : A fajok keletkezése és átalakulása.	1
<i>Csiki Ernő</i> : Magyarország szü-féléi VII.	7
<i>Wachsmann Ferencz</i> : Pápa környékének bogárfaunája.	11
<i>Dr. Zilahi Kiss Endre</i> : A méhekről.	23
<i>A. Aigner Lajos</i> : Magyarország pillangói. XVIII.	31

Különfélék.

Entomologiai előadások.	40
A hernyó tápláléka.	41
<i>Pávay V. Ferencz</i> : Mérges hernyók	42
A Phylloxeráról	43
<i>D. E.</i> A <i>Cicindela campestris</i> ről	43

Irodalom.

<i>Csiki Ernő</i> : Magyarország bogárfaunája. Ismertetés.	43
<i>Petri K., Müller J., Formánek R., Meyer P., Heyden, Reitter & Weise</i> műveit ismerteti <i>Csiki Ernő</i>	43

A kir. magy. Természettudományi Társulat állattani szakosztálya minden hónap első péntekén (VIII. Eszterházy-utca 16.) ülést tart. Vendégeket szívesen lát.

A budapesti entomologusok minden pénteken este a Kaszás-féle (Muhrt utóda) vendéglőben (Rákóczi-út 44.) találkoznak.

Kedvezmény.

Az 1897., 1898., 1899., 1900., 1901., 1902., 1903, 1904 és 1905-iki teljes évfolyammal még szolgálhatunk. Új előfizetők fele áron kaphatják. Az előbbi kötetekből csak a II. kötet kapható, ára 6 kor. Az I. és III. kötetet készpénzen visszaváltjuk.

Az előfizetési összegek kiadóhivatalunkhoz (IX., Erkel-utca 12.) czimzendők.

A fajok keletkezése és átalakulása.

Dr. *Standfuss* M. nyomán.

A svájcezi természettudományi társulat 1905. évi közgyűlésén dr. *Standfuss* előadást tartott, melyben 30 év óta folytatott kísérleteinek eredményét összefoglalta¹⁾. Kivonatban közöljük fejtegetéseinek fontosabb részleteit.

Arra a kérdésre, vajjon egymáshoz közel álló két növény- vagy állatalak önálló fajok-e vagy sem? nem lehet amaz alakok külső formájából és morphologiai különbségeiből végérvényes következtetéseket levonni. A döntő alapelv inkább physiologiai természetű; attól függ, vajjon az illető ivarérett állat- vagy növényalakok, ha egymással párosodnak, képesek-e állandó, phylogenetikusan fennmaradható utódokat nemzeni vagy sem. Igenlő esetben *egy* fajnak keretébe tartoznak, ellenkező esetben pedig nem. Morphologiai bélyegei közt van bizonyára minden fajnak specifikus értékű is, azaz olyan, melynek alapján a legközelebb álló rokon fajoktól biztosan megkülönböztethető. Ámde az organismusok összvilágában nem ismerünk olyan testi bélyeget, melynek specifikus értéke lenne. Ugyanazok a morphologiai sajátosságok, melyek bizonyos szervezeteknél a rokon fajok megkülönböztetésére teljesen használhatók és megbízhatók, más szervezetekre nézve ugyanarra a célra nem állják meg helyüket, sőt teljesen értékteleneknek bizonyulnak. Említenek ugyan mind az állatvilágból (bizonyos Salmonidák és Leporidák), mind a növényországból (néhány Composita, Graminea stb.) kivételeket amaz alaptörvény alul, midőn állítólag kétségtelenül különálló fajok egymással szaporítóképes korecnemzedéket hoznak létre. De feltéve, hogy eme korecsoknál csakugyan fennmaradhatási képességgel bíró egyénsoportokról van szó, akkor is az ily nagyon szórványos kivételek nem ingathatják meg ama physiologiai bélyeg principiális értékét a „fajra“ nézve, mert az nem egy vagy más fajra, hanem a „fajra“ egyáltalában vonatkozik.

¹⁾ Die Resultate dreissigjähriger Experimente mit Bezug auf Artenbildung und Umgestaltung in der Tierwelt.

Ezen tételek megbízhatóságát vonta nevezett tudós vizsgálat alá s erre a czélra a mesterséges keresztezést nagy mértékben végezte, amire, mellesleg megjegyezve, 55,600 lepkét használt fel.

Hogyha különböző családokhoz tartozó fajokat párosított, az annak következtében letojtt peték mindenkor teljesen meddőknek bizonyultak.

De még a különböző nemekbeli fajok keresztezése sem eredményezett egészben véve utódokat, mert legjobb esetben sikerült a hernyókat a második vedlésig felnevelni, akkor pedig elpusztultak. Csak legújabban sikerült végre két különböző nemhez tartozó fajnak párosodásából származó ivadékot az imago állapotig felnevelni, t. i. a *Dilina Tiliae* him és *Smerinthus ocellata* nőtény ivadékát. 500 példány után 20 jól kifejlődött kores volt az eredmény, de az is csupa him volt.

Ugyanazon nemhez tartozó fajok párosítása, nagyban folytatott kísérletezés mellett, többnyire eredményezett utódokat, de sok esetben csak hímek fejlődtek ki vagy ha nőtények is, akkor ezek satnya torzpéldányok voltak, vagy a nőtény petefészke nem tartalmazott petecsirákat vagy csak csenevész petéket; egyes esetekben azonban, midőn az ivadék mindkét nemét szabályos arányban létrehozta s a nőtények a rendes petemennyiséggel el voltak látva, a koresok párosodása is végbe ment, mégis a látszólag teljesen egészséges petéknek csak 5—11%-ból kelt ki a hernyó, melynek felnevelése egyetlen egy esetben sem sikerült: nyilván nem volt meg a hernyóban a kellő életenergia. Szóval, az egyazon genushoz tartozó fajok keresztezéséből egyáltalán nem lehetett fennmaradhatási képességgel bíró keverék alakot felnevelni.

Hol van tehát az új fajok kialakulásához szükséges divergentiának a kezdete? Úgy látszik, ebben a tekintetben három különböző alaksoportot kell a kísérleti ellenőrzésnél szemmel tartani. 1. A faj közt mutatkozó kisebbszerű, ingadozó és látszólag spontan fellépő új képződések s egyénenkint fluctuáló ismeretlen eredetű változások. 2. Állandóan fellépő, többnyire jellemző új képződések, melyek általában megegyeznek a De Vries, Correns, Lang A., Bateson, Davenport és Mendel vizsgálódásai folytán a „mutatio“ név alatt ismertessekké vált alakokkal. 3. A helyi fajták, az éghajlati varietások.

Az eddigi vizsgálatok kiderítették, hogy az 1. kategóriába

tartozó formáknak alighanem csak abban az esetben lehet jelentősége, mint fajképző tényezőknek, hogyha spontan jellegük csak látszólagos, azaz, hogy tényleg a külvilágnak ismétlődő befolyása folytán létrejutván, az által állandókká váltak és lassan lassan fokozódtak, vagyis, hogy okozat és hatás tekintetében megegyeznek a 3. kategóriával. A 2. csoportot, a „mutatiókat“, 1876 óta ellenőrzik és tanulmányozzák a bűvárok. Az itt elejétől fogva mutatkozó határozott különválása a különböző alakoknak, a mutatio és törzsalak, vagy mutatio és mutatio között. állandóan feltűnő eltérés arra vezette De Vriest és követőit, hogy ezeket a mutatiókat elemi fajoknak vagy miként másképp is mondhatnók: kezdő, még el nem készült fajoknak tekintsék, vagyis annak, amit a szerző keresett. Ámde éppen az a körülmény, hogy a mutatiók az átöröklésnek egészen más képét mutatják, t. i. a közben eső, átmeneti alakok teljes hiányát, holott a faj közt való párosodás mindig a nemző párok közötti átmeneti sorozatok, morphologiai megjelenésükben ingadozó alakok jelentkeznek, kétely támadott az iránt, hogy a mutatiókban tényleg elemi fajokkal van-e dolgunk. A fajképződésnél nem ritkán állhat összefüggésben a mutatiók kialakulása, de *igen valószínűtlen, hogy viszont a mutatiók fajokká kialakulnak.* Ennélfogva számos fajnak ugyanazon helyen előforduló, csak az egyik ivarnál fellépő alakokat is mutatióknak kellene tekintenünk. Ezt a jelenséget az illető faj himje vagy nőtényének dimorphismusának szokták nevezni. Ez a jelenség különösen a Papilio- és Colias-nemben igen gyakori. Ily esetekben a rokon fajoknál is találkoznak igen gyakran teljesen azonos mutatiók vagy azonos mutatiók egész sorozatai. A tenyésztési kísérleteknél még sohasem sikerült a mutatio vagy törzsalaknak bármi physiologiai divergentiáját megfigyelni: a peték mindig egészségesek voltak, az ivadékok pedig nem volt kevésbé szaporítóképes, mint a nemző-typus. Hogyha efféle physiologiai divergentiákat meg lehetne állapítani, más színben látnók az illető mutatiókat.

A vizsgálandó 3. kategória a helyi fajták csoportja. Itt szerző első sorban a helyi fajtákat oly példányokkal párosította, amelyek bár csekély, de tisztán észrevehető morphologiai különbségeket tüntettek fel: a létesült keverék ivadék rendszeren egyénileg ingadozó átmeneti alakok sorozatát mutatta. Oly physiologiai divergentia nem volt észlelhető, amely a nemzésnél érvényesült volna: a koresnemzedék nem volt kevésbé szapora, mint az

eredeti alak. Ha efféle divergentia csakugyan fennforgott, úgy az nagyon csekély lehetett.

Másként mutatkozott az eredmény a *Spilosoma rustica* Hb. és var. *mendica* Cl.¹⁾ nevű helyi fajtájának párosításánál. Itt a korecsnemzedék a külső megjelenésben hasonló ingadozást mutatott a két szülői fajta között.

A *rustica* ♂ és *mendica* ♀ párosodása után kikelt az összes pete, az ellenkező párosodásnál (*mendica* ♂ és *rustica* ♀) ellenben a letojt petéknek egyéenkint ingadozó részéből nem kelt ki a hernyó s a két párosodásból utóbb felnevelt ivadék számra nézve csekélyebb és kevésbé szapora volt, mint a két eredeti alak. Hasonló jelenség volt tapasztalható a *Callimorpha dominula* L. és var. *persona* Hb. párosításánál is s ebben az esetben még az s kimutatható volt, hogy a helyi fajták nőstényénél az ivari bűzben szembetűnő divergentia mutatkozik.

Ezeket a jelenségeket alighanem helyesen akként foghatjuk fel, hogy eme *Spilosomáknál* és *Callimorpháknál* az új fajokhoz vezető kialakulási folyamatnak bizonyos fokát észlelhetjük, vagyis hogy a *Spilosoma mendica* Cl. és *Callimorpha persona* Hb. nevezetű alakokat képződőfélben levő, de még nem kész fajoknak tekinthetjük.

Ennélfogva immár teljes joggal feltételezhetjük, hogy a helyi fajták azon a legfőbb, sőt alighanem egyedüli úton haladnak, melyet a természet új fajok keletkezésére kijelölt.

Vajjon ezek után lehetséges-e némi bepillantást nyernünk a szervezetek új alakításainak indokába, esetleg azoknak az átalakulásokéba is, melyek az új fajok képződésével összefüggnek? Ebből a kérdésből kiindulva, mint sok más, szerző is már a 70-es években etetési kísérletekre gondolt, de csakhamar meggyőződött afelől, hogy a hernyó táplálékának minemősége egyáltalában nem bír döntő befolyással a lepke köntösére. Linden grófnő és Pi e t t legújabb kísérleteinek magyarázatánál is igen sok tévedés történt, melyek csaknem mindig a vizsgált fajoknak elégtelen beható ismeretére visszavezethetők. Szín- és alakbeli eltorzulást lehet a táplálék folytán elérni, de a rajzolatnak lényeges átídomítását nem.

Ennek folytán szerző a hófokokkal kísérletezett, még pedig mintegy 70 fajnak 48,500 példányával. Ezen az úton, t. i. a

1) Eddig az utóbbit tekintették a törzsalaknak.

bábra ható különböző hőfokokkal sikerült mind horodimorphismust, mind helyi fajtákat és eltéréseket létrehozni s azáltal ezeknek a szabad természetben is előforduló, eddigelé egyáltalában talányszerű alakok keletkezésének okait az evidentiáig kiderítenie. Tenyésztési kísérletek útján sikerült továbbá a mesterségesen megváltozott köntöst az ivadék egyik részére átruházni, mi által a szerzett tulajdonságok átöröklésének sokat vitatott kérdéséhez is fontos adattal járult a szerző. A hőfoknak befolyása alatt folytatott kísérletek útján nemkülönben sikerült a nemi színbeli dimorphismust néhány esetben megszüntetni vagy legalább is minimumra alászállítani. Végül pedig számos faj ruházatát is annyira megváltoztatta, hogy más, rokon fajokéhoz feltűnően közeledett. Szóval, szerzőnek sikerült az, hogy a természetben ezidőszerint megállapított fajkülönbséget megszüntesse s a manapság specifikusan elkülönített típusokat mesterségesen előállított alakok útján áthidalja.

A szerző végül a kísérletileg megvizsgált fajokat a petétől a lepkéig fokozott hőfok alatt is tenyésztette. Az akként nevelt állatok a fajok szerint különbözően viselkedtek. Az állatok túlnyomó többségénél a fokozott hőmérséklet által tetemesen megrovidült a hernyó táplálkozásának és növekedésének ideje s ennek folytán amaz alakok mérete lényegesen alább szállt s azok egyébként is megváltoztak. A fajok kisebb része a fokozott hőfok alatt is folytatta táplálkozását a szabályos ideig, a lepkék azonban a rendesnél jóval nagyobbak lettek és szintén egyébként is változtak. Ismét más fajok egyénei részben az első, részben a második csoport irányában fejlődtek és a két egyénsorozatban ellentétes átidomítást is tanúsítottak.

Ez utóbbi kísérletek eredménye annyiban figyelemreméltó, mert a természetben van szépszámú rokon faj, mely biológiai tekintetben határozott irányban ugyanoly viszonyban áll egymáshoz, mint a megvizsgált fajok a kísérleti úton átidomított eltérő alakjaikhoz. Példa rá a *Gastropacha populifolia* Esp., mely a hűvös időszakban, ősszel és tavaszkor mintegy 25 hét alatt lassan fejlődik a nagyméretű typussá. Ellenben közel rokona, az *Epicnaptera tremulifolia* Hb. hernyó alakban a legmelegebb időszakban 11 hét lefolyása alatt fejlődik ki és sokkal kisebb méretű lepkévé alakul át. Ha az előbbi nagy lepke ivadékat mesterségesen az utóbbi kisebbnek életfeltételei közé helyezzük,

abban az esetben azonnal oly lepkét nyerünk, mely több tekintetben megközelíti a kisebb fajt.

Eme kísérletek eredményei eszerint alkalmasak arra, hogy bizonyos rokon fajok és alakoknak a természetben való differenciálódására és kialakulására s azok okára fényt derítsenek. Ezek az okok alighanem a hőmérsékleti viszonyok változásában keresendők, amelyek alá az illető rovarfajok elődei jutottak.

Ámde a hőség befolyása alatt kísérletileg nemcsak a ruházatban, hanem a physiologiai körülményeken is állottak be változások. A keresztezési kísérleteknél például arról kellett gondoskodni, hogy az illető két faj, mely különben nem egyidejűleg szokott fellépni, egyidőben válják ivaréretté. Ehhez képest mindig oly hőmérsékleti viszonyok közt kell fejlődniök, melyek az illető fajokra nézve megközelítik a rendes viszonyokat, mert különben mind a hímek, mind a nőstények részben vagy teljesen elvesztik szaporító képességüket. Számos fajnak párosodása a szabad természetben egészen meghatározott, perczre vágó időben történik. A *Dilina Tiliae* L. hímje p. o. esti $1/29$ — $1/410$ óra közt repül, a *Smerinthus ocellata*-é $1/211$ — $1/22$ óra, s a *Saturnia Pyri*-é 12—3 óra között. Ez az idő kétségtelenül összefüggésben áll az illető faj repülésére alkalmas hőmérsékleti optimummal.

Eddigelé a külvilág ama befolyásai közül, melyek a phylogenetikai folyamatban az organismusoknak nemcsak külső átadomítására, hanem önálló új fajok kialakulására is jelentőséggel bírtak, többnyire és bizonyára teljes joggal az éghajlati befolyásokat tekintették a legfontosabbaknak. Az éghajlat komplikált egészében pedig a hőmérséklet tekintendő az élő világ differenciálódásának döntő tényezőjének. Vele s általa képesek vagyunk kísérleti úton messzemenő morphologiai és kimutathatólag physiologiai átadomulásokat is előidézni.

Magyarország szú-féléi.

Irta Csiki Ernő.

VII. 1)

4. nem: **Hylesinus Fabricius.**

A csápostor hét izból áll, ízei az ostor felé nem szélesbedők, a csápbunkó hosszabb, mint a csápostor, kissé összenyomott hegyesedő, ízei elkülönítettek. A szemek belső széle nem öblös. Az előtor hátán elül néhány reszelőszerűen kiemelkedő szemese van. A szárnyfedők közepüktől a csúcsig fokozatosan lehajlók, a fogacskázott töelük a paizsoeska felé erősen befelé hajló és ott szélesen megszakított. Az elülső és középső csipők egymástól távol fekvők. Az elülső lábszár belső oldalának végén rövid kampó van, a harmadik lábfejíz szélesebb, mint a második íz. A has tövétől a csúcs felé emelkedő.

Az ide tartozó fajok testét felül többnyire többféle színű pikkely fedi.

A fajok meghatározó kulcsa:

1. A szárnyfedők majdnem csupaszok, a közterek harántul ránczoltak, egy sorban elhelyezett szemcsével. 1. **crenatus.**
- A szárnyfedők szőrösek vagy pikkelyekkel fedettek ... 2
2. Alul finom, felül sötét vagy némelykor ezek között sárga félig-felemelkedő szőrökkel fedett. 2. **oleiperda.**
- Felül és alul pikkelyekkel sűrűn fedett. 3. **fraxini.**

A fajok leírása:

I. **Hylesinus crenatus** Fabricius.

Fekete, erősen fénylő, teste hosszúkás tojásforma, domború, alig szőrös, a csápok és lábfejizek barnás-sárgák. A csáptőt és a csápostort elül hosszú szőrök fedik. Az előtor háta olyan széles, mint amilyen hosszú, előre felé keskenyedő, oldalai kere-

1) Lásd a „Rovartani Lapok“ múlt évi XIII. (1906) kötetének 47. 76, 155, 170. 187 és 208. lapján.

kítettek, töve a paizsoeska felé szögletesen kihúzott, közepén beszűrt ponttal és kétoldalt a paizsoeska előtt gyenge bemélyedéssel, hátul jól láthatóan pontozott. A szárnyfedők közterei erőteljesen ránczoltak, a rajtuk levő szemesék hegyesek, mind-egyikük rövid sörtét hord. Hossza 4—6·5 mm.

Előfordul egész Európában, de a ritkább fajok közé tartozik. Gazdanövénye a kőrisfa (*Fraxinus*), ritkábban azonban a tölgyön is található. Termőhelyei: Budapest, Zala-Tapolca, Szeben-hegység, Oravieza, Herkulesfürdő; Szlavonország: Vinkovce, Cerna; Bosznia: Sarajevo, Prača; Herezegovina: Čajnica, Konjica (Igar-völgy).

Április és május hónapokban repül, lárvái áttelelnek, de sokszor már a tél előtt kifejlődnek az állatok. Lehetséges, hogy két nemzedéke is van. Az anyamenet vízszintes irányban halad, melyből derékszögben lépnek ki a hosszú és keskeny lárvamenetek, melyek azonban nemsokára elhajlanak a legkülönbözőbb irányok felé.

2. **Hylesinus oleiperda** Fabricius (*scaber* Marsh., *Esau* Gredler).

Szurokfekete, fénytelen, sárgás szőrökkel fedett, a csápok és lábfejzék barnás-sárgák, teste tojásforma, majdnem gömbszerű. A csáptót és a csápostort elül nem fedik hosszú szőrök. Az előtor háta kúpforma, tövén kétszer oly széles, mint hosszú, tövének közepe a paizsoeska felé kihúzott, felülete ránczoltan pontozott, elül kétoldalt szemecskézett. A szárnyfedők pontozottan barázdások, a köztterek szélesek, szemesékek és elül harántul ránczoltak, sötét és közben sárga szőrökkel fedettek, a varraton a szőrök sárgás-barnák, hosszabbak és sűrűbben elhelyezettek. Hossza 2·5 mm.

Előfordul Közép- és Dél-Európában, nálunk az ország déli részében: Jeselnicza, Herkulesfürdő, Novi. Juliusban repül, lárvái áttelelnek. Gazdanövénye az olajfa, de előfordul az orgonabokor és bükk fájában is. Dél-Európa olajfaerdeiben sokszor tetemes károkat okoz.

Rágványa a *H. fraxini*-éhoz hasonló, kettős anyamenete vízszintesen halad, ezek hosszúsága 2—4 cm., a lárvamenetek 4—6 cm. hosszúak és sűrűn egymásmellett elhelyezettek, a bábüregek a lárvamenetekből derékszögben vagy rézsútosan indulnak ki.

3. **Hylesinus fraxini** Panzer (*varius* Fabr., *Henscheli* Knotek.)

Tojásforma, szurokbarna, fénytelen, sűrűn szürke szőrökkel fedett, a csápok és a lábfejizék barnás-sárgák. Az előtor háta kétszer oly széles, mint hosszú, tövén egyenesen lemetstett, felül finoman ránczolva-pontozott és szemecskézett, szürkés-sárga pikkelyekkel fedett, a paizsocska előtt kétoldalt barna folttal. A szárnyfedők domborúak, finoman pontozottan barázdások, a közterek simák, elül szemecskézettek, hátul egy sor szemcsével, felületük barnás-sárga és sötétbarna pikkelyekkel fedett. A has domború, a csúcs felé emelkedő. Hossza 2,5–3 mm.

Előfordul egész Európában és a Kaukázusban, nálunk közönséges: Budapest, Makó, Szeged, Trecsén, Szászrégen, Brassó, Nagyszeben; Szlavonország: Vinkovce, Nemci, Otok, St.-Mikánovci; Horvátország: Sljeme; Bosznia: Sarajevo; Hercegovina: Nevesinje (Bišina); Dalmácia: Gravosa.

Gazdanövénye a kőrisfa, de más fákön is észlelték (orgona, körte, ákác, olajfa, tölgy). Évenként két nemzedéke van, először áprilisban repül, első nemzedéke júliusban kifejlődött, úgy hogy a nőtények a petéket azonnal lerakják és már szeptember és október hónapokban a második nemzedék is kész. A kifejlődött állatok 2–3 cm. mély menetekben telelnek át. Rágványa két-két egymással szemközt álló vízszintes anyamenetből áll, melyből rövid (2–3 cm.) lárvamenetek indulnak ki, melyek kissé rézsútos bábüreggel végződnek. A fák megtámadott ágainak felületét az állatok testátmérőjének megfelelő nagyságú nyílások lepik el.

5. nem: **Pteleobius** Bedel.

A csápbunkó tojásforma, a szem harántos, belső szélén kimetszés nélkül, az ormányon dudorka nélkül. Az előtor hátán elül néhány hegyes szemcse emelkedik ki. A szárnyfedők hosszúak és keskenyek, tövükön felhajló fogazott elülső szegélylyel, mely a paizsocska felé erősen befelé hajlik és a paizsocskánál szélesen megszakított, a csúcson lejtősen domborodó. A mellvég elülső oldalmeze hosszú és keskeny. Alul világos, felül tarkán pikkélyezett.

A fajok meghatározó kulcsa:

1. A szárnyfedők második köztérecskéje a csúcsig terjed.
a köztérecskék sörtéi alig láthatók. 1. vittatus.

— A szárnyfedők második köztereeskéje a esües előtt végződik, a köztereeskék sörtéi jól láthatók. 2. **Kraatz**.

A fajok leírása:

1. **Pteleobius vittatus** Fabricius.

Tojásforma, fénytelen szurokbarna, barnás, sárgás és fehéres pikkelyekkel sűrűn fedett. Az előtor háta kissé szélesebb, mint hosszú, hosszanti középvonala gyenge, kiemelkedő hegyes szemeséi szétszórtan állanak. A szárnyfedőkön a pikkelyek negyszögű foltokban és sorokban elhelyezettek, a felületük pontozottan barázdás, hátul domborúan lejtős. Hossza 2—2.5 mm.

Előfordul Közép- és Dél-Európában, a Kaukázusban, Kis-Ázsiában és Palesztinában, nálunk nem közönséges. Termőhelyei: Budapest, Csepel, Pécel, Kalocsa Szeged, Pozsony, Ungvár, Szeben-hegység, Segesvár, Szászrégen; Bosznia: Sarajevo, Igman-planina.

A szil-fákat (*Ulmus campestre, montana*) támadja meg, azokban fejlődik, április vagy májusban repül, júliusban kifejlődött az első nemzedék, mint lárva vagy báb telet át.

2. **Pteleobius Kraatzi** Eichhoff (*Putoni* Eichhoff).

Hosszúkás tojásforma, fénytelen szurokbarna, fekete és hamuszínű pikkelyekkel szabálytalanul tarkázott, közbe felálló sörtékkal, a csápok és a lábak sárgák. Az előtor háta alig szélesebb, mint hosszú, előre kissé keskenyedő, tövén egyenesen lementszett. A szárnyfedők hátul lejtősen domborúak, pontozott barázdáik különösen hátul mélyek, a közterek keskenyek, sorokban elhelyezett sörtékkal, az első és harmadik köztér hátul élszerűen kiemelkedő, a második köztér keskeny és a esüesot nem éri el, hanem már előbb végződik. Hossza 1.5—2 mm.

Előfordul Közép- és Dél-Európában és a Kaukázusban, nálunk ritka. Termőhelyei: Budapest, Peszér, Mezőkovácsháza, Boglár, Diakovár, Zengg.

Az előbbi fajhoz hasonlóan a szil-fákban (*Ulmus campestre*) fejlődik, rágványa kettős vízszintes harántmenet, melyből meg lehetős nagy közökben lépnek ki a lárvaemenetek, ezek 1—2 cm. hosszúak. Április vagy májusban repül és júliusra kész az első nemzedék, a második nemzedék mint lárva, vagy báb telet át.

Pápa és vidékének bogárfaunája.

Irta *Wachsmann Ferencz.*

Veszprém vármegye állatvilágának ismeretét kívánom e sorokkal gyarapítani, annál is inkább, mert a vármegye készülő monografiájában adataimat fel kívánják használni. Pápa környékén magam is, de különösen öcsém *János* gyűjtött részemre mindenféle rovar, kiválólag pedig bogarakat.

A Bakony vidékéről még alig közöltek valamit, gyűjtéseink révén került csak néhány adat a faunakatalogusba¹⁾ és Pápa város monografiájába²⁾.

Röviden jellemezni akarván a vidéket, mely gyűjtéseink színterét képezte, első sorban a Pápa városának tőszomszédságában levő „Tókerteket“ kell említenem. Ez a nagy kiterjedésű terület a Tapolcza szabályozása előtt hatalmas mocsár volt, melynek vizét a beleömlő Bakony ere is gyarapította. A tókeretek mocsárjellegüket számos helyen napjainkig megőrizték.

Pápa város területén és közvetlen környékén kívül a közeli Bakony nyújtott jó gyűjtőhelyeket. Ugod, Koppány, Pápa-Teszér, Fenyőfő és az utóbbi fölött kiemelkedő Kékhegy (650 m.) és a Bakony legmagasabb csúcsa, a Kőrishegy (713 m.), mind szerepelnek a gyakrabban meglátogatott helyek között. Ritkábban a Bakony északi vonulatában fekvő Zircz és a világ elől elrejtett Bakonybél képezték a gyűjtőkirándulások czélját. Délre a síkság felé, a gyönyörű szabályos bazalt kúpjáról nevezetes Somlyóhegy (435 m.) képezte a kirándulások végpontját.

A terület gyűjtéseink mellett is még alig átkutatott és megérdemelné, hogy már szépsége és eredeti vadonsága révén

1) A Magyar Birodalom állatvilága — Fauna Regni Hungariae. III. Arthropoda. Budapest, 1900.

2) *Kapossy Luczian*, Pápa város egytetemes leírása. Pápa, 1905. — Ebben a munkában (p. 30—35.) „Pápa város állatvilága“ fejezetben az emlősök és madarak *Wachsmann János*, a „pillék és Coleoptera“ pedig *Mohácsi Pál* tanár neve alatt közöltettek, pedig utóbbiakat is *Wachsmann* állította össze. De hát a természetrajz tanárát is szerepeltetni kellett! (Szerk.)

is, rendszeres kutatás tárgyát képezné. Az eredmény minden-
esetre megfelelő volna, hiszen eddig is nem egy. hazánk fauná-
jára új állat került innen elő.

Cicindelidae. *Cicindela hybrida* Linn. és ab. jodina
Csiki.

Carabidae. *Calosoma inquisitor* L., *sycophanta* L. --
Carabus coriaceus L., *violaceus* L. var. *obliquus* Thoms.,
granulatus L., *cancellatus* Ill., *Ullrichi* Germ. var. *Sokolari* Born,
Scheidleri Panz. — *Leistus ferrugineus* L. — *Notiophilus*
palustris Duft., *rufipes* Curt. — *Elaphrus uliginosus* F.,
riparius L. — *Loricera pilicornis* F. — *Dyschirius politus*
Dej., *aeneus* Dej., *globosus* Hbst., *rufipes* Dej. — *Clivina*
fossor L., *collaris* Hbst. — *Brosicus cephalotes* L. — *Asa-*
phidion (*Tachypus*) *flavipes* L. — *Bembidium lampros*
Hrbst. és var. *properans* Steph., *varium* Ol., *adustum* Schm.,
ephippium Marsh., *Andreae* F., *ustulatum* L., *nitidulum* Marsh.,
quadrimaculatum L., *tenellum* Er., *biguttatum* F. — *Tachys*
bistriatus Duft. — *Tachyta nana* Gyllh. — *Trechus quad-*
ristriatus Schrnk. — *Pogonus riparius* Dej. — *Patrobus*
atorufus Ström. — *Platynus assimilis* Payk., *sempunctatus*
L., *Mülleri* Hbst., *lugens* Duft., *viduus* Panz. és var. *moestus*
Duft., *micans* Nic., *dorsalis* Pont. — *Olisthopus Sturmii*
Duft. — *Dolichus halensis* Schall. — *Calathus melanoce-*
phalus L., *mollis* Marsh. — *Sphodrus leucophthalmus* L. —
Platyderus rufus Duft. — *Lagarus vernalis* Panz. —
Poecilus lepidus Leske, *cupreus* L., *striatopunctatus* Duft. —
Pterostichus anthracinus Ill., *strenuus* Panz., *diligens* Sturm,
fasciatopunctatus Creutz — *Molops piceus* Panz. — *Stomis*
pumicatus Panz. — *Amara famelica* Zimm., *eurynota* Panz.,
familiaris Duft. — *Zabrus blapoides* Creutz — *Ophonus*
rufibarbis F., *maculicornis* Duft. és var. *complanatus* Dej., *pu-*
bescens Müll., *griseus* Panz., *hospes* Sturm, *calceatus* Duft. —
Harpalus aeneus F. és var. *confusus* Dej., *psittaceus* Fourcr.,
luteicornis Duft., *autumnalis* Duft., *fuscipalpis* Sturm, *tardus*
Panz., *servus* Duft. — *Anisodactylus binotatus* F. var.
spureaticornis Dej. — *Diachromus germanus* L. — *Brady-*
cellus harpalinus Dej., *collaris* Payk. — *Stenolophus*
teutonus Schrnk. és var. *abdominalis* Géné., *discophorus* Fisch.,
mixtus Herbst. — *Aeupalpus elegans* Dej. és var. *ephippium*
Dej., *dorsalis* F., *luteatus* Duft., *exiguus* Dej., *meridianus* L.,
consputus Duft. — *Badister bipustulatus* F., *peltatus* Panz.
— *Chlaenius tristis* Schall., *nigricornis* F., *nitidulus* Schrnk.,
sulcicollis Payk. — *Panagaeus crux major* L., *bipustulatus*
F. — *Masoreus Wetterhali* Gyllh. — *Lebia cyanocephala*
L., *crux minor* L., *marginata* Fourcr. — *Lionychus quad-*
rillum Duft. — *Metabletus obscureoguttatus* Duft., *pallipes*
Dej., *truncatellus* L. — *Blechnus glabratus* Duft., *plagiatus*

Duft. — *Dromius longiceps* Dej., *linearis* Oli., *quadrisignatus* Dej., *nigriventris* Thoms., *sigma* Rossi. — *Demetrias atricapillus* L. — *Plocionus pallens* F. — *Drypta dentata* Rossi. — *Odacantha melanura* L. — *Brachynus crepitans* L., *explodens* Duft. var. *glabratus* Dej.

Haliplidae *Haliplus flavicollis* Sturm. *laminatus* Schall., *lineatocollis* Marsh. — *Cnemidotus caesus* Duft.

Dytiscidae. *Hyphydrus ovatus* L. — *Hygrotus inaequalis* F., *decoratus* Gyllh. — *Coelambus impressopunctatus* Schall., *parallelogrammus* Ahr. — *Bidessus unistriatus* Illig., *geminus* F. — *Hydroporus pictus* F., *lineatus* F., *halensis* F., *palustris* L. — *Noterus clavicornis* Deg., *sparsus* Marsh. — *Laccophilus interruptus* Panz. — *Agabus chalconotus* Panz., *paludosus* F., *uliginosus* L., *congener* Payk., *maculatus* L. — *Ilybius fuliginosus* F., *obscurus* Marsh. — *Liopterus ruficollis* Schall. — *Colymbetes Grapii* Gyllh. — *Rhantus conspersus* Gyllh., *bistriatus* Er., *adpersus* F., *exoletus* Forst. — *Cymatopterus fuscus* L. — *Hydaticus transversalis* Pontopp. — *Acilius sulcatus* L. — *Dytiscus marginalis* L.

Gyrinidae. *Gyrinus hungaricus* Seidl., *colymbus* Er., *mergus* Ahr. — *Orectochilus villosus* F.

Hydrophilidae. *Hydrous piceus* L. — *Hydrophilus caraboides* L., *flavipes* Stev. — *Hydrobius fuscipes* L. var. *Rottenbergi* Gerh. — *Helochares lividus* Forst., *dilutus* Er. — *Philydrus testaceus* F., *melanocephalus* Oliv., *affinis* Thunbg. — *Cymbiodyta marginella* F. — *Anacaena bipustulata* Marsh., *ovata* Reiche, *limbata* F. var. *ochracea* Steph. — *Laccobius nigriceps* Thoms., *scutellaris* Motsch., *bipunctatus* F. — *Limnebius papposus* Muls., *nitidus* Seidl. — *Acanthoberosus spinosus* Stev. — *Berosus signaticollis* Charp. — *Cereyon obsoletus* Gyllh., *flavipes* Payk., *quaticus* Lap., *unipunctatus* L., *quisquilius* L., *centrimaculatus* Strm., *pygmaeus* Ill., *analis* Payk., *lugubris* Payk. — *Megasternum obscurum* Marsh. — *Cryptopleurum crenatum* Panz., *atomarium* Oliv. — *Spercheus emarginatus* Schall. — *Helophorus nubilus* F., *micans* Fald., *griseus* Herbst., *aquaticus* L., *nanus* Sturm., *granularis* L. — *Hydrochus carinatus* Germ., *brevis* Herbst., *flavipennis* Küst. — *Ochtebius riparius* Ill., *marinus* Payk. — *Hydraena testacea* Curt., *riparia* Küg.

Georyssidae. *Georyssus crenulatus* Rossi.

Parnidae. *Riolus nitens* Müll. — *Dryops substriatus* Müll. — *Parnus auriculatus* Panz.

Heteroceridae. *Heterocerus fuscus* Kiesw., *laevigatus* Panz.

Staphylinidae. *Ilyobates forticornis* Lac. — *Ischnoglossa corticina* Er. — *Thiasophila angulata* Er. — *Aleochara crassicornis* Lac., *bipunctata* Oliv., *laevigata* Gyllh.,

nitida Grav. — Zyrae collaris Payk. — Myrmedonia lugens Grav. — Drusilla canaliculata F. — Dinaraea aequata Er. — Liogluta granigera Kiesw. — Atheta longicornis Grav. — Falagria sulcatula Grav., obscura Grav. — Brachida exigua Heer. — Oligota pusillima Grav. — Tachinus rufipes Deg., subterraneus L., fimetarius Grav. — Tachyporus solutus Er., hypnorum F. — Conurus pubescens Payk. — Bolitobius lunulatus L. — Mycetoporus nanus Er. — Heterothops dissimilis Grav. — Quedius fulgidus F. — Creophilus maxillosus L. — Leistotrophus murinus L. — Staphylinus chloropterus Panz., caesareus Cederh. — Ocytus olens Müll., nitens Sebrank., picipennis F., edentulus Block. — Philonthus laminatus Creutz., ebeninus Grav., vernalis Grav., micans Grav. — Othius fulvipennis F. — Xantholinus glaber Nordm., linearis Oliv. — Lathrobium elongatum L., rufipenne Gyll., castaneipenne Kol., quadratum Payk. — Medon brunneus Gr., fuscus Manh., bicolor Oliv., melanocephalus F. — Scopaeus cognatus Reg., sulcicollis Steph. — Stilicus orbiculatus Payk., rufipes Germ. — Astenus filiformis Latr., bimaeculatus Er., angustatus Payk. — Paederus Baudii Fairm., fuscipes Curt. — Stenus biguttatus L., pumilio Er., humilis Er., providus Er., Juno F., morio Grav. — Euaesthetus bipunctatus Ljungh. — Oxypterus rufus L. — Platysthetus cornutus Grav., capito Heer. — Oxytelus rugosus F., insecatus Grav., piceus L., sculpturatus Grav. — Bledius tricornis Herbst. — Trogophloeus riparius Lac. — Anthophagus caraboides L. — Olophium puncticolle Epp. — Lathrimaemum atrocephalum Gyll., melanocephalum Ill. — Omalium rivulare Payk., caesum Grav., melanocephalum F., florale Payk., striatum Grav. — Anthobium sorbi Gyll. — Protinus brachypterus F., macropterus Gyll. — Siagonium quadricorné Kby.

Micropeplidae. Micropeplus poreatus Payk.

Pselaphidae. Euplectus piceus Motsch., Karsteni Reichb., ambiguus Reichb. — Bryaxis fossulata Reichb. es var. rufescens Reitt., haematica Reichb. — Rybaxis sanguinea L. — Bythinus bulbifer Reichb., acutangulus Reitt., securiger Reichb., specialis Sauley., distinctus Chaud., Burelli Denny., nigripennis Aub. — Tycheus niger v. dichrous Schmidt — Pselaphus Heisei Herbst, dresdensis Herbst — Ctenistes palpalis Reichb.

Scydmaenidae. Euthia scydmaenoides Steph. — Neuraphes angulatus Müll., elongatus Müll. — Cyrtoseydminus Godarti Latr., scutellaris Müll. — Euconnus claviger Müll., denticornis Müll., Wetterhali Gyll. — Scydmaenus tarsatus Müll., rufus Müll.

Silphidae. Choleva eisteloides Fröhl. — Nargus Wilkinki Spence., anisotomoides Spence. — Sciodrepa Watsoni

Spence. — *Catops affinis* Steph. — *Necrophorus germanicus* L., *humator* Goeze., *vespilloides* Herbst., *vespillo* L. — *Asbolus littoralis* L. — *Pseudopelta sinuata* F. — *Aclypea undata* Müll. — *Silpha obscura* L. — *Peltis atrata* L. — *Agyrtès castaneus* Fröhlich.

Anisotomidae. *Colenis immunda* Sturm. — *Agathidium nigripenne* Kug., *laevigatum* Er., *badium* Er.

Corylophidae. *Sericoderus lateralis* Gyll., *Corylophus cassidoides* Marsh.

Trichopterygidae. *Ptenidium pusillum* Gyll. — *Trichopteryx atomaria* Deg.

Scaphidiidae. *Scaphosoma agaricinum* L., *assimile* Er., *boleti* Panz.

Phalacridae. *Phalacrus fimetarius* F. és var. *Humberti* Rye., *substriatus* Gyll. — *Olibrus millefolii* Payk., *bicolor* F., *aenescens* Küst., *liquidus* Er., *affinis* Sturm. — *Stilbus testaceus* Panz., *atomarius* L.

Erotylidae. *Eugis bipustulata* Thunb. — *Combocerus glaber* Schall. — *Triplax aenea* Schall., *russica* L. — *Cyrtotriplax bipustulata* F. és var. *dimidiata* Redtb.

Endomychidae. *Mycetaea hirta* Marsh.

Cryptophagidae. *Telmatophilus caricis* Oliv. — *Cryptophagus lycoperdi* Herbst., *pilosus* Gyll., *cellaris* Scop., *acutangulus* Gyll., *fumatus* Marsh., *badius* Sturm., *dentatus* Herbst., *Thomsoni* Reitt., *scanicus* L. és var. *hirtulus* Kr. — *Atomaria linearis* Steph., *alpina* Heer., *fuscicollis* Mannh., *unifasciata* Er., *gutta* Steph., *gravidula* Er., *fuscata* Schönh., *atricapilla* Steph., *peltata* Kr., *pusilla* Schönh., *turgida* Er., *apicalis* Er., *ruficollis* Marsh., *testacea* Steph. és var. *formosa* Reitt. — *Ephistemus globulus* Payk. és var. *dimidiatus* Sturm.

Lathridiidae. *Dasycerus sulcatus* Brougn. — *Lathridius augusticollis* Gyll., *nodifer* Westw. — *Enicmus minutus* L., *transversus* Oliv. — *Corticaria pubescens* Gyll., *linearis* Payk., *serrata* Payk., *elongata* Gyll. — *Melanophthalma transversalis* Gyll., *distinguenda* Comolli., *gibbosa* Herbst., *fuscula* Hummel.

Tritomidae. *Litargus connexus* Fourer. — *Tritoma decempunctata* F., *atomaria* F. — *Typhaea fumata* L.

Nitidulidae. *Cércus pedicularius* L., *bipustulatus* Payk. — *Heterhelus solani* Heer. — *Brachypterus urticae* Fa. — *Omosiphora limbata* F. — *Epuraea aestiva* L., *obsolet.* F., *oblonga* Herbst., *florea* Er. — *Nitidula rufipes* L., *carnaria* Schall. — *Omosita colon* L., *discoidea* F. — *Soronia grisea* L. — *Pria dulcamarae* Scop. — *Meligethes brassicae* Scop., *viridescens* F., *symphyti* Heer. — *Glischrochilus quadriguttatus* F., *quadripustulatus* L. — *Rhizophagus ferrugineus* Payk., *dispar* Payk., *bipustulatus* F.

Trogositidae. *Tenebroides mauritanicus* L.

Colydiidae. *Orthocerus muticus* L. — *Pycnomerus tenebrans* Oliv. — *Cicones variegatus* Hellw. — *Colobicus marginatus* Latr. — *Ditoma crenata* F. — *Cerylon histeroideus* F., *ferrugineum* Steph.

Rhysodidae. *Rhysodes splcatus* F.

Cucujidae. *Cucujus cinnabarinus* Scop. — *Laemophloeus monilis* F., *testaceus* F., *ferrugineus* Steph., *alternans* Er. — *Hyliota planata* L. — *Silvanus unidentatus* Oliv. — *Monotoma brevicollis* Aub.

Trixagidae. *Trixagus fumatus* F., *tomentosus* Deg. es var. *flavescens* Marsh.

Dermestidae. *Dermestes Frischi* Kugel., *lardarius* L. — *Attagenus pello* L. — *Megatoma undata* L. — *Trogoderma versicolor* Creutz., *glabrum* Herbst. — *Anthrenus pimpinellae* F., *serophulariae* L., *verbasci* L., *fuscus* Latr.

Cistelidae. *Nosodendron fasciculare* Oliv. — *Syncaelypta spinosa* Rossi. — *Seminolus pilula* L., *fasciatus* v. *arietinus* Steph., *pustulatus* Forster. — *Cistela sericea* Forster. — *Pedilophorus nitens* Panz. — *Simplocaria maculosa* Er., *semistriata* F. — *Pelochares versicolor* Waltl.

Histeridae. *Hololepta plana* Füssly. — *Platysoma frontale* Payk., *compressum* Herbst. — *Hister 4-maculatus* L., *fimetarius* Herbst., *purpurascens* Herbst., *bimaculatus* L. — *Epiurus comptus* Ill. — *Dendrophilus punctatus* Herbst. — *Carcinops 14-striata* Steph. — *Paromalus flavicornis* Herbst. — *Saprinus nitidulus* Payk., *aeneus* F. — *Onthophilus globosus* Oliv. — *Abraeus globulus* Creutz., *globosus* Hoffm. — *Acritus minutus* Herbst.

Lucanidae. *Lucanus cervus* L. — *Dorcus parallelepipedus* L.

Scarabaeidae. *Scarabaeus sacer* L. — *Gymnopleurus pilularius* L. — *Copris lunaris* L. — *Onthophagus fracticornis* Preysl., *semicornis* Panz., *fureatus* F., *ovatus* L., *Schreberi* L. — *Oniticellus fulvus* Goeze. — *Aphodius erraticus* L., *subterraneus* L., *foetens* F., *fimetarius* L., *granarius* L., *lugens* Creutz., *nitidulus* F., *immundus* Creutz., *merdarius* F., *inquinatus* F., *melanostictus* Schmdt., *pietus* Sturm., *prodromus* Brahm. — *Heptaulacus sus* Herbst., *testudinarius* F. — *Oxyomus sylvestris* Scop. — *Pleurophorus caesus* Panz. — *Rhyssenus germanus* L. — *Trox scaber* L. — *Bolboceras unicolor* Schrank. — *Geotrupes stercorarius* L., *mutator* Marsh., *vernalis* L. — *Lethrus cephalotes* Pall. — *Pentodon idiota* Herbst. — *Oryctes nasicornis* L. — *Rhizotrogus solstitialis* L. — *Anoxia pilosa* F. — *Polyphylla fullo* L. — *Melolontha hippocastani* F., *vulgaris* F. es var. *nigra* Kellner. — *Serica holosericea* Scop. — *Homaloplia ruricola* F., *spiraeae* Pall. — *Anomala vitis* F.,

aenea Degeer., var. virescens Schilsky és var. marginata Schilsky. *Phyllopertha horticola* L. — *Anisoplia segetum* Herbst., *cyathigera* Scop., *lata* Er. és var. *nigra* Schilsky. — *Hoplia philantus* Füssl. — *Epicometis hirta* Poda. — *Leucocelis funesta* Poda. — *Cetonia aurata* L. — *Potosia marmorata* F., *speciosissima* Scop. és var. *aureocuprea* Muls., *metallica* F., *hungarica* Herbst. — *Valgus hemipterus* L. — *Trichius fasciatus* L.

Buprestidae. *Poecilonota rutilans* F. — *Eurythyrea austriaca* L. — *Anthaxia Croesus* Vill., *salicis* F., *semicuprea* Küst., *fulgurans* Schrank., *nitidula* L., v. *cyanipennis* Lap. és v. *signaticollis* Kryn., *quadrifasciata* L. — *Acmaeodera degener* Scop., *flavofasciata* Pill. — *Chrysobothrys affinis* F. — *Coroebus undatus* F., *elatus* F. — *Agriilus biguttatus* F., *sinuatus* Oliv., *pratensis* Ratzb., *elongatus* Herbst., *angustulus* Illig., *graminis* Lap., *derasofasciatus* Lac., *aurichalceus* Redtb., *hyperici* Crtz. — *Cylindromorphus filum* Gyllh. — *Trachys minuta* L.

Eucnemidae. *Throscus dermestoides* L., *obtusus* Curt. — *Drapetes biguttatus* Piller. *Eucnemis capucina* Ehr.

Elateridae. *Archontas murinus* L. — *Drasterius bimaculatus* Rossi és v. *binotatus* Rossi. — *Elater sanguineus* L., *croceatus* Lac., *elegantulus* Schönh. — *Hypnoidus minutissimus* Germ. — *Cardiophorus gramineus* Scop., *rufipes* Goeze, *rubripes* Germ. — *Melanotus niger* F. — *Athous haemorrhoidalis* F., *vittatus* F., *longicollis* Oliv. — *Agriotes ustulatus* Schall., *sputator* L., *lineatus* L., *obscurus* L., *sobrinus* Kiesw. — *Synaptus filiformis* F. — *Adrastus limbatus* F., *pallens* F., *lacertosus* Er., *nanus* Herbst. — *Denticollis linearis* L.

Dascillidae. *Helodes minuta* L. — *Microcara testacea* L. — *Cyphon variabilis* Thunb., *padi* L., *coarctatus* Payk., *Payküllii* Goeze.

Cantharidae. *Cantharis rustica* Fall., *obscura* L., *pulicaria* F., *nigricans* Müll., *hospes* Rosh., *livida* L., *assimilis* Payk., *lateralis* L. — *Metacantharis haemorrhoidalis* F. — *Ragonycha fulva* Scop., *testacea* L., *limbata* Thoms., *pilipes* F., *rorida* Kiesw., *elongata* Fall. — *Malthinus punctatus* Fourc. — *Malthodes trifurcatus* Kiesw., *cephalotes* Baudi, *pulicarius* Redtb., *flavoguttatus* Kiesw. — *Troglops albicans* L., *concolor* F. — *Hypebaeus flavipes* F. — *Ebaeus flavicornis* Er. — *Axinotarsus pulicarius* F., *marginalis* Lap. — *Anthocomus equestris* F., *fasciatus* L. — *Malachius rubidus* Er., *aeneus* L., *marginellus* Oliv., *bipustulatus* L., *elegans* Geoffr., *geniculatus* Germ. — *Henicopus pilosus* Scop. — *Dasytes coeruleus* Deg., *flavipes* Muls., *plumbeus* Müll., *subaeneus* Schönh. — *Dolichosoma lineare* Rossi. — *Trichocele floralis* Oliv. — *Danacaea hypoleuca* Kiesw.

Cleridae. *Tillus unifasciatus* F. — *Opilo pallidus* Oliv. — *Clerus mutillarius* F. — *Trichodes apiarius* L., *favarius* Illig. — *Corynetes coeruleus* Deg. — *Necrobia violacea* L. — *Opetiopalpus scutellaris* Panz.

Ptinidae. *Ptinus rufipes* F., *fur.* L., *latro* F., *brunneus* Duft., *perplexus* Muls., *subpilosus* Strm., *sexpunctatus* Panz., *variegatus* Rossi.

Anobiidae. *Anobium striatum* Oliv., *fulvicorne* Sturm, *paniceum* L. — *Oligomerus brunneus* Sturm. — *Nestobium rufovillosum* Deg., *plumbeum* Illig. — *Hedobia imperialis* L. és var. *senex* Kr., *regalis* Duft. — *Trypopytus carpini* Herbst. — *Ptilinus pectinicornis* L.

Bostrychidae. *Psoa viennensis* Herbst. — *Bostrychus capucinus* L.

Ciidae. *Cis nitidus* Herbst., *Jaquemarti* Ibell., *glabratus* Mell., *boleti* F., *setiger* Mell., *hispidus* Gyll., *quadridens* Mell., *bidentatus* Oliv., *reflexicollis* Able., *oblongus* Mell. — *Rhopalodontus perforatus* Hyll. — *Ennearthron affine* Mell. — *Octatemus glabriculus* Gyll.

Tenebrionidae. *Gnaptor spinimanus* Pallas. — *Blaps mortisaga* L., *similis* Latr. — *Crypticus quisquilius* L. — *Pedinus femoralis* L. — *Opatrum sabulosum* L. — *Gonocephalum pusillum* F. — *Microzoum tibiale* F. — *Bolitophagus reticulatus* L. — *Diaperis boleti* L. — *Hoplocephala haemorrhoidalis* F. — *Scaphidema metallica* F. — *Tribolium ferrugineum* F. — *Palorus depressus* F. — *Corticeus bicolor* Oliv. — *Echocerus cornutus* F. — *Uloma culinaris* L. — *Alphitobius chrysomelius* Herbst. — *Tenebrio obscurus* F., *molitor* L., *picipes* Herbst. — *Helops quisquilius* F., *caraboides* Panz., *incurvus* Küst.

Alleculidae. *Allecula morio* F., *aterrima* Küst. — *Hymenalia rufipes* F. — *Gonodera Luperus* Herbst. és var. *castanea* Marsh. — *Mycetochara axillaris* var. *murina* Muls. — *Podonta nigrita* F. — *Cteniopus sulphuripes* Germ. — *Omoplus Amerinae* var. *picipes* Rdtb., *betulae* Herbst., *rugosicollis* Brüll.

Lagriidae. *Lagria hirta* L.

Mordellidae. *Mordella fasciata* F., *aculeata* és v. *vestita* Em. — *Mordellistena abdominalis* F., *Neuwaldeggiana* Panz. — *Anaspis frontalis* L. és var. *lateralis* F., *thoracica* L., *ruficollis* F., *pulicaria* Costa., *flava* L., *melanostoma* Costa, *rufilabris* Gyll.

Meloidæ. *Meloe proscarabaeus* L., *violaceus* Marsh., *variegatus* Donov., *scabriusculus* Brdt. — *Lytta vesicatoria* L.

Pyrochroidae. *Pyrochroa coccinea* L.

Anthicidae. *Euglenes pruinosis* Ksw., *populneus* Panz. — *Notoxus monoceros* L., *trifasciatus* Rossi. — *Formicomus pedestris* Rossi. — *Anthicus humilis* Germ., *floralis* F.,

formicarius Goeze, hispidus Rossi, antherinus L., axillaris Schmidt.

Oedemeridae. *Nacertes ustulata* F. — *Asclera coerulea* L. — *Oedemera podagrariae* L., *virescens* L. — *Chrysanthia viridissima* L.

Pythidae. *Rhinosimus viridipennis* Latr., *planirostris* F.

Curculionidae. *Otiorrhynchus mastix* Oliv., *laevigatus* F., *raucus* F., *rugosostriatus* Goeze, *curvipes* Stierl., *corvus* Boh., *ligustici* L., *orbicularis* Herbst., *fullo* Schrnk., *ovatus* L. — *Stomodes gyrosicollis* Boh. — *Peritelus hirticornis* Hrbst., *leucogrammus* Grm., *familiaris* Boh. — *Mylaeus gibbulus* Boh., *rotundatus* F., *seminulum* F. — *Phyllobius glaucus* Scop., *piri* L., *incanus* Gyll., *betulae* F., *oblongus* L., *pictus* Steph., *virideaeris* Laich., *sinuatus* F. — *Polydrusus sericeus* Schall., *tereticollis* Deg., *picus* F., *coruscus* Germ. — *Sciaphilus asperatus* Bond. — *Brachysomus echinatus* Bond. — *Barypithes Chevrolati* Boh., *styriacus* Seidl. — *Brachyderes incanus* L. — *Sitona crinitus* Herbst., *hispidulus* F. és var. *tibiellus* Gyll., *flavescens* Marsh., *inops* Schönh., *lineatus* L., *sutularis* Steph., *sulcifrons* Thunberg. — *Trachyploeus spinimanus* Germ. — *Psolidium maxillosum* F. — *Liophloeus tessellatus* Müller. — *Thylacites pilosus* F. — *Chlorophanus fallax* Sahlb. — *Tanymecus palliatus* F. — *Brachycerus foveicollis* Gyll. — *Cleonus punctiventris* Germ., *nigrosuturatus* Goeze, *glaucus* v. *turbatus* Fahrs., *fasciatus* Müll., *alternans* Herbst., *cinereus* Schrank, *piger* Scop., *tigrinus* Panz., *pedestris* Poda. — *Lixus paraplecticus* L., *iris* Oliv., *subtilis* Boh., *amoenus* Faust, *myagri* Oliv. és var. *punctirostris* Boh., *cardui* Oliv., *elongatus* Goeze. — *Larinus brevis* Herbet, *sturnus* Schall., *planus* F., *jaceae* F. — *Rhinoeyllus conicus* Fröhlich. — *Minyops carinatus* v. *variolosus* F. — *Plinthus Sturmi* Germ., *tigratus* Rossi. — *Hypera punctata* F., *rumicis* L., *arator* L., *pedestris* Payk., *murina* F., *variabilis* Herbst., *plantaginis* Deg., *trilineata* Marsh., *nigrirostris* F., *viciae* Gyll. — *Limobius borealis* Payk. — *Erirrhinus festucae* Herbst., *Nereis* Payk. — *Notaris acridulus* L. — *Dorytomus longimanus* Forst. és var. *macroopus* Redtb., *Schönherri* Faust, *validirostris* Gyll., *taeniatus* F., *melanophthalmus* v. *clitellarius* Boh., *villosulus* Gyll. — *Brachonyx pineti* Payk. — *Bagous cylindrus* Payk., *lutulosus* Gyll. — *Hydronomus alismatis* March. — *Cossonus planatus* Bedel, *cylindricus* Sahlb. — *Eremotes planirostris* Panz. — *Rhyncolus culinaris* Germ. — *Acalles lemuri* Germ., *echinatus* Germ., *hypocrita* Boh. — *Coeliodes ruber* Marsh., *cardui* Herbst., *quadrinaculatus* L. — *Rhinoncus castor* F., *bruchoides* Herbst., *inconspectus* Herbst., *pericarpus* L., *perpendicularis* Reich. — *Phytobius leucogaster* Marsh.

Amalus haemorrhous Herbst. — *Ceutorrhynchidius horridus* Panz., *troglodytes* Fabr., *terminatus* Herbst, *floralis* Payk., *pulvinatus* Gyllh. — *Ceutorrhynchus symphyti* Bedel, *abbreviatus* F., *geographicus* Goeze, *quadridens* Panz., *macula-alba* Herbst, *marginatus* Payk., *pilosellus* Gyllh., *phaeulentus* Gyllh., *pleurostigma* Marsh., *napi* Gyllh., *chalybaeus* Germ., *erysimi* F., *contractus* Morsh., *albovittatus* Germ., *assimilis* Payk., *dimidiatus* Friv. — *Poophagus sisymbrii* F. — *Tapinotus sellatus* F. — *Baris lepidii* Germ., *picicornis* Marsh., *coerulescens* Scop. és var. *chloris* F. — *Limnobaris T-album* L. — *Calandra granaria* L. — *Balaninus elephas* Gyll., *venosus* Grav., *nucum* L., *turbatus* Gyll. — *Balanobius crux* F., *salicivorus* Payk. — *Anthonomus rubi* Herbst, *cinctus* Kollar, *pomorum* L. és var. *piri* Kollar, *humeralis* Panz., *rectirostris* L. — *Elleschus scanicus* Payk. — *Lignyodes enucleator* Panz. — *Tychius quinquepunctatus* L., *flavicollis* Stev., *aureolus* Kiesw., *juncus* Reich., *meliloti* Stev., *tomentosus* Herbst., *picirostris* F., *cuprifer* Panz. — *Sibinia primita* Herbst és var. *phalerata* Stev., *pellucens* Scop., *viscariae* L. — *Orchestes pilosus* F., *populi* F. — *Rhamphus pulicarius* Herbst. — *Gymnetron ictericum* Gyllh., *villosulum* Gyllh., *labile* Herbst, *Pirazzolii* Stierl., *stimulosum* Germ., *netum* Germ., *linariae* Panz., *tetrum* F., var. *plagiellum* Gyll. és var. *antirrhimi* Germ., *noctis* Herbst. — *Miarus graminis* Gyllh., *micros* Germ. — *Cionus tuberculatus* Scop., *Olivieri* Rosseh., *alauda* Herbst., *fraxini* Deg. — *Nanophyes hemisphaericus* Oliv., és var. *ulmi* Germ., *nitidulus* Gyll., *marmoratus* Goeze. — *Magdalis barbicornis* Latr., *ruficornis* L., *nitidipennis* Boh., *aterrima* L., *cerasi* L., *quercicola* Weise. — *Apion Pomonae* F. — *craccae* L., *subulatum* Kirb., *penetrans* Germ., *holosericeum* Gyll., *urticarium* Herbst, *aeneum* F., *pubescens* Kirby, *seniculus* Kirby, *longirostre* Oliv., *apricans* Herbst, *trifolii* v. *ruficus* Germ., *filirostre* Kirby, *laevigatum* Payk., *miniatum* Germ., *frumentarium* L., *violaceum* Kirby. — *Auletes basilaris* Gyllh. — *Rhynchites betulae* L., *nanus* Payk., *paucillus* Germ., *purpureus* L., *coeruleus* Deg., *auratus* Scop., *Bacchus* L. — *Rhinomacer betulae* L. — *Cyphus nitens* Scop.

Anthribidae. *Anthribus fasciatus* Forst., *variegatus* Fourc. — *Urodon suturalis* F.

Lariidae. *Laria pisorum* L., *brachialis* Fahrs, *rufipes* Herbst, *rufimana* Boh., *atomaria* L. — *Spermophagus cardui* Boh.

Scolytidae *Hylesinus fraxini* Panz. — *Scolytus scolytus* Fahr, *pruni* Ratzb. és var. *castaneus* Ratz., *rugulosus* Ratz., *multistriatus* var. *ulmi* Redtb. — *Xylocleptes bispinus* Dutt. — *Taphrorychus bicolor* Herbst., *villifrons* Duft. — *Xyleborus eurygraphus* Ratzb. — *Platypus cylindrus* F.

Cerambycidae. *Prionus coriarius* L. — *Aegosoma*

scabricorne Scop. — *Toxotus meridianus* L. — *Leptura livida* F., *melanura* L., *bifasciata* Müll., *nigra* L., *attenuata* L. — *Allosterna tabacicolor* Deg. — *Grammoptera ruficornis* F. — *Caenoptera minor* L., *Kiesenwetteri* Muls. — *Stenopterus flavicornis* Küst., *rufus* L. — *Cerambyx cerdo* L., *Scopoli* Füssl. — *Criocephalus rusticus* L. — *Tetropium fuscum* F. — *Pyrrhidium sanguineum* L. — *Callidium aeneum* Deg., *violaceum* L. — *Hylotrupes bajulus* L. — *Rhopalopus macropus* Germ. *Rosalia alpina* L. — *Aromia moschata* L. — *Purpuricen*us *budensis* Goeze. — *Plagionotus detritus* L., *arcuatus* L., *floralis* Pall. — *Xylotrechus rusticus* L., *arvicola* Oliv. — *Clytus tropicus* Panz. — *Clytanthus varius* F. — *Anaesthetis testacea* L. — *Agapanthia villosoviridescens* Deg. és *violacea* F. — *Saperda carcharias* L., *8-punctata* Scop. — *Tetrops praeusta* L. — *Phytoecia pustulata* Schrank, *ehippium* F., *coerulescens* Scop. — *Oberea erythrocephala* Schrank.

Chrysomelidae. *Orsodacne cerasi* var. *melanura* F., var. *limbata* Oliv., var. *glabrata* Panz., var. *cantharoides* F., var. *Duftschmidi* Ws., *lineola* Panz. — *Donacia dentata* Hoppe, *limbata* Panz., *thalassina* Germ., var. *porphyrogenita* Westh., *impressa* Payk., *antiqua* Kunze. *semicuprea* Panz., *vulgaris* Zschach., *simplex* F. — *Plateumaris sericea* L. és var. *festucae* F., var. *armata* Payk., *consimilis* Schrank., *abdominalis* ab. *micans* Panz. — *Zeugophora flavicollis* Marsh. — *Lema cyanella* L., *lichenis* Voet. és var. *obscura* Steph., *melanopus* L. — *Crioceris merdigera* L., *12-punctata* L., *14-punctata* Scop., *5-punctata* Scop., *asparagi* L. — *Labidostomis longimana* L. — *Clytra appendicina* Lac., *laeviuscula* Ratzeb. — *Gynandrophthalma salicina* Scop., *affinis* Hellw. — *Cryptocephalus coryli* L., *bipunctatus* L. és v. *sanguinolentus* Scop., *biguttatus* Scop., *Schaefferi* Schrank., *sericeus* L., *janthinus* Germ., *parvulus* Müll., *flavipes* F., *chrysopus* Gmel., *labiatus* L., *Moraei* F. és v. *bivittatus* Gyllh., *6-pustulatus* Rossi, *belineatus* v. *armeniacus* Fald., *connexus* Oliv., *fulvus* Goeze. — *Pachybrachys hieroglyphicus* Laich. — *Pachnophorus pilosus* Rossi, *villosus* Duft. — *Adoxus obscurus* v. *vitis* F. — *Colaphus sophiae* Schall. — *Gastroidea polygona* L. — *Entomoscelis adonidis* Pall. — *Timarcha violaceonigra* Deg. — *Chrysomela crassimargo* Germ., *haemoptera* L., *göttingensis* L., *sanguinolenta* L., *marginata* L., *orichalcia* Müll., *hyperici* Forst., *fastuosa* Scop., *polita* L. — *Phyllodecta vitellinae* L. — *Hydrothassa aucta* v. *glabra* Herbst. — *Prasocuris phellandrii* L., *junci* Brahm. — *Phaedon pyritosus* Rossi, *cochleariae* F. — *Plagioder*a *versicolora* Laich. — *Melasoma populi* L., *tremulae* F. — *Phyllobrotica adusta* Creutz. — *Luperus nigrofasciatus* Goeze,

xanthopus Schrank, flavipes L. — *Lochmaea crataegi* Forst. — *Galerucella nymphaeae* L., *lineola* F., *calmariensis* L. — *Galeruca tanacetii* L., *pomonae* Scop., *melanocephala* Ponza. — *Podagrica malvae* Illig., *fuscicornis* v. *meridionalis* Ws. — *Derocrepis rufipes* L. — *Crepidodera transversa* Marsh., *ferruginea* Scop. — *Ochrosis ventralis* Illig. — *Epitrix pubescens* Koch., *atropae* v. *nigritula* Ws. — *Chalcoides splendens* Ws., *helxines* L., *aurata* Marsh., *chloris* Foudr. — *Hippuriphila Modeeri* L. — *Hypnophila obesa* Watl. — *Chaetocnema concinna* Marsh., *tibialis* Illig., *Mannerheimi* Gyll., *hortensis* Fourer. — *Psylliodes chrysocephala* L., *cyanoptera* Illig., *napi* F., *thlaspi* Foudr., *affinis* Payk. — *Haltica quercetorum* Foudr., *fruticola* Ws., *carduorum* Guér., *oleracea* L. — *Phyllotreta armoraciae* Koch., *ochripes* Curt., *undulata* Kutsch., *vittula* Redtb., *nemorum* L., *atra* F., *cruciferae* Goeze, *aerea* All., *nodicornis* Marsh., *procera* Redtb. — *Aphthona cyparissiae* Koch., *flaviceps* All., *lutescens* Gyll., *pygmaea* Kutsch., *cyanella* Redtb., *euphorboiae* Schrank. — *Longitarsus echi* Koch., *anchusae* Payk., *niger* Koch., *parvulus* Payk., *holsaticus* L., *apicalis* Bech., *luridus* Scop., *suturalis* Marsh., *suturellus* Duft. és v. *paludosus* Ws., *curtus* All., *melanocephalus* Deg., *lycopi* Foudr., *pratensis* Panz., *ballotae* Marsh., *juncicola* Foudr., *rubiginosus* Foudr., *pellucidus* Foudr. — *Dibolia Schillingi* Letzn. — *Mniophila muscorum* Koch. — *Sphaeroderma testaceum* F. — *Hispa atra* L. — *Cassida fastuosa* Schall., *vibex* L., *inquinata* Brull., *stigmatica* Suffr., *nebulosa* L., *subferruginea* Schrank, *atrata* F., *nobilis* L.

Coccinellidae. *Subcoccinella* 24-punctata L. és v. *saponariae* Heer., v. 4. *notata* F., v. *haemorrhoidalis* F. — *Cynegetis impunctata* v. *palustis* Redtb. — *Adonia variegata* Goeze és v. *constellata* Laich., v. *carpini* Fourer. — *Anisosticta* 19. *punctata* L. — *Adalia obliterated* L. és v. *livida* Deg., *ripunctata* L. és v. *perforata* Marsh., v. *annulata* L., v. *semirubra* Ws., v. 6. *pustulata* L., v. 4. *maculata* Scop. — *Coccinella* 7-punctata L. és v. 9-punctata L., *decempunctata* L. és v. *lutea* Rossi, v. 6-punctata L., v. 8-punctata Müll., v. *humeralis* Schall., v. 10. *pustulata* L., v. *guttatopunctata* L., v. *bimacula* Pont., 4-punctata Pont. v. *sordida* Ws., *conglobata* L., v. *gemella* Herbst., v. *pineti* Ws., 14-punctata L. — *Micraspis sedecimpunctata* v. 12. *punctata* L. — *Mysia oblongoguttata* L. — *Anatis ocellata* L. — *Halyzia sedecimguttata* L., 12-guttata Pod., 15-guttata F., 14-guttata L., *vigintiguttata* L. és v. *tigrina* L., *octodecimguttata* L., *vigintiduopunctata* L., 24-punctata L. és v. *conglomerata* F., v. *fimbriata* Sub. — *Chilocorus similis* Rossi, *bipustulatus* L. — *Exochomus* 4-pustulatus L., *flavipes* Thunb. — *Platynaspis luteorubra* Goeze. — *Hyperaspis repensis* Herbst., *campestris* v. *concolor* Sulff. — *Coccidula scutellata* Herbst,

rufa Herbst. — *Rhizobius* litura F. — *Scymnus* haemorrhoidalis Herbst, minimus Rossi, Subvillosus Goeze v. juniperi Motsch, Suturalis Thunb., punctillum Ws, rubromaculatus Goeze, frontalis v. 4 pustulatus Herbst., interruptus Goeze, pulchellus Herbst, Redtenhacheri Muls.

A méhekről.

Irta Dr. Zilahi Kiss Endre.

Magyarország egész Európában a legtöbb méhfajjal dicsekedhetik s ezek száma folyton gyarapszik, úgy hogy bár hazánk eléggé kikutatott, mégis igen hálás teret nyújt ezek gyűjtése, kivált egyes genusok, mint pl. *Andrena*, *Halictus*, *Prosopis*, *Sphecodes* és *Nomada*. Gyűjtésük sem jár nagy nehézséggel s nem kell értök rostálni, futtatni s többféle mesterséges fortélyhoz fordulni, hogy megtalálhassuk őket, egyedül a hálókezelésben tételez fel kissé nagyobb gyakorlottságot, mert bizony különben egyes igen gyorsan repülő fajokat nem fogunk meg. A szem s kéz lassankint megszerzi a kellő gyakorlatot s az ember már úgyszólván reptéből, mozgásából felismeri a fajt. Igen fontos, hogy a házi méhet reptében is bizton felismerjük s ne fogjuk meg, egyfelől, mivel kárt okozunk vele a méhes tulajdonosoknak, másfelől meg, mivel igen sok van s ezzel a gyűjtőre felesleges állattal töltjük meg fogó üvegünket.

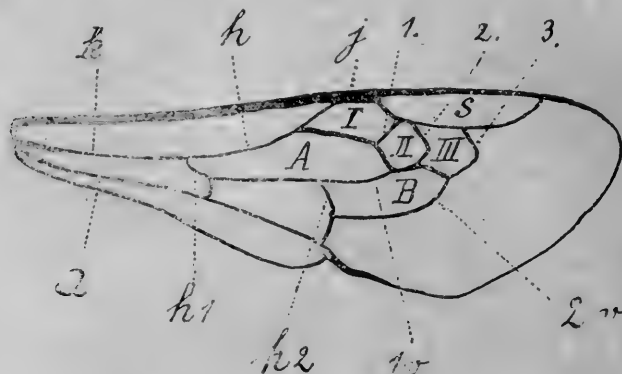
Fontos továbbá megismernünk a fajok kedvencz növényét és repülési idejét, mivel különben csak kis számú példányt fogunk gyűjthetni egy-egy fajból. Legjobb az illető növényfajnál megállani vagy ha csoportban van, lassan hol egyik, hol másik csoporthoz menve, bevárni míg a méh reá száll s azt rögtön elkapni, mert különösen az *Eucera* fajok himjei csak egy pillanatra ereszkednek le a virágra s aztán rögtön tova lebbennek. Az *Andrenák* kora tavasszal a fűz s nyár barkáin, a Tussilagón s a lánczfű virágján találhatók; ilyenkor találunk *Halictus*-fajokat is, de csak legnagyobbbésztt áttelelt nőstényeket. Ezeknek az igazi gyűjtő ideje az ősz. A szép nagy *Bombus*-fajokból a nagy nőstényeket úgyszólván csak tavasszal találjuk, mivel később csak dolgozókat és hímeket fogunk. A *Nomadák*-nak az igazi gyűjtő

ideje az április, május és június hónap. Ilyenkor találjuk őket különösen, míg nem nagy a fű, alacsonyban a tavaszi virágokon s az *Andrénák* lakásául szolgáló lyukak körül repkedni.

Az *Osmia*-fajok a legkorábbi méhek közé tartoznak, az *Osmia rufa*, *Andrena praeceors* s az *Anthophora pilipes* úgyszólván a legelső tavaszi virágok megtermékenyítői; egyes fajokat csakis nyáron, sőt őszszel foghatunk.

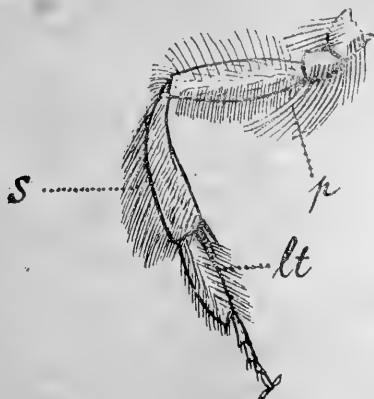
A nyár különösen az *Eucerák*, *Megachilék*, *Anthophorák* s az ezek fészkeiben élő parasita méhek gyűjtő ideje. Ezekben Magyarország talán Európa leggazdagabb országa. Míg pl. Németországban alig-alig fog az ember egy-egy *Nomadát*, nálunk ha megfelelő helyen kezdjük őket gyűjteni, 100 számra foghatjuk. Ilyen az *Epeolus* genus. Mindenütt ritka. Alkalmas helyen és időben azonban 25—50 példány is kerül a hálóba. Igaz, hogy ezt csak úgy érhetjük el, ha már ismerjük őket s ha egyet fogva rögtön lesbe állunk az illető növénynél.

Az eddigiekből is látható, hogy mily fontos azt ismernünk, hogy melyik faj milyen növényen tartózkodik. Igen jól teszszük, ha ezt magunknak feljegyezzük, úgyszintén az együtt repülő hímeket és nőtényeket is, mivel ezzel lényegesen megkönnyítjük a meghatározást. Hogy az időt és helyet feljegyeznünk szükséges, az magától értetődik. Nemesak az elterjedés megállapításához szükséges, de ezen adatok nélkül az állat úgyszólván mitsem ér.

1. rajz. — Méh szárnya (Frieso nyomán). — *k* = közép-ér; *h* = középarántér; *j* = szárnyjegy; 1, 2, 3 = 1—3. harántos könyökér; *s* = sugársejt; *I, II, III* = 1.—3. könyöksejt; *A, B.* = 1. és 2. négyszög-sejt; *1v, 2v* = 1. és 2. visszafutó-ér; *a* = hátsó ér; *h1, h2* = 1. és 2. alközép haránt-ér.

Gyűjtésükre legjobb a cyankaliumos vagy a benzines üveg. Az előbbiben nem szabad sokáig hagynunk, különben a sárga szín vörösre változik. Azután nem vastag tűkre kell felszúrunk ragasztani még a legapróbb fajokat sem szokás, hanem inkább minütia tűkre tűzzük.

2. rajz. — Méh lába (Frieese nyomán). — *p* = gyűjtőpamat (floculus); *s* = gyűjtőkészülék (scopa); *lt* = lábfejtő (metatarsus).

Meghatározásukra a legfontosabb jegyeket a szárny-sejtek és erek, a lábak, csápok s a középkor és a potrohszelvények, kivált az utolsó, nyujtanak. Ezekről a következőket kell megjegyeznünk. A szárnyakon vannak a könyök-sejtek, a sugársejt, a négyszög sejtek, könyök erek, a visszafutó erek. Ezeknek viszonylagos nagysága s egymáshoz való helyzete a genusok lényeges jegyei. A lábakon kivált a hátsó lábakon fontos a gyűjtő-készületek jelenléte vagy hiánya s azok alkata. A hímek természetesen ezekkel nincsennek ellátva. A hímeken feltűnő, hogy a legtöbb genusnál a csáp sokkal hosszabb, mint a nőstényeké.

Alábbiakban Friese nyomán közlöm a magyarországi méh félek nemeinek meghatározó kulcsát.

1. A szárnyak három teljes könyöksejttel	2
— A szárnyak két teljes könyöksejttel	23
2. A sugársejt a végén harántosan elvágott	3
— A sugársejt a végén kihegyezett vagy lekerekített	4
3. A csáp rövid, bunkós; a test fekete, hosszú, sárgás barna szőrökkel, 12—14 mm. hosszú	20. Melitturga Latr.
— A csáp a ♂-nél igen hosszú. A fej és tor zöld, sárgásan	

foltos, a potroh sárga szalagokkal 4—5 mm.

3a. **Nomioides** Schenck.

4. (2.) A hátsó lábszárakon sarkantyú ninesen, a sugársejt igen hosszú, majdnem a szárny csucsáig ér.

30. **Apis** L.

- A hátsó lábszáron sarkantyúk vannak, a sugársejt nem ér a szárny csucsáig, hanem jóval előtte végződik ... 5
5. A könyöksejtek egyforma nagyságúak 6
- A könyöksejtek nagysága különböző 8
6. Az első könyöksejt egy halvány keresztterrel kétfelé osztott. A mellékszemek majdnem egy vonalban állanak. A fejpaizs mindig fekete 7
- Az első könyöksejt nem osztott, a mellékszemek háromszögben állanak; a fejpaizs (♂) többé-kevésbé sárga. 21 **Megilla** F. (*Anthophora* Latr.)

7. A ♀-ek és ♀ hátsó lábszára kívül lelapított és csak a szélén hosszúszőrű kosárával ellátott. A him nemi szervei szaruneműek és hosszú barna nyelesek.

29. **Bombus** Latr.

- ♀-ek hátsó lábszára domboru, mindenütt egyformán rövid szőrű, a kosárka hiányzik, a ♂-ek nemző részei bőrneműek halvány fogóval. Csak hímek és nőstények vannak. Élősködők. 31. **Psithyrus** Lep.

- 8 (5.) A harmadik könyöksejt a legnagyobb; a potroh széles és félgömb alakú, a szárny sötétkék.

18. **Xylocopa** Latr.

- A harmadik könyöksejt akkora, mint az első vagy kisebb 9
9. A harmadik könyöksejt majdnem akkora, mint az első a második feltűnően kisebb 10
- A harmadik könyöksejt sokkal kisebb mint az első ... 16
10. A harmadik könyöksejt felül olyan széles mint alul vagy szélesebb. A potroh rendszeren sötét szőrös, fehér oldalfoltokkal 11
- A harmadik könyöksejt felül keskenyebb mint alul ... 12
11. A paizs domború, kéthegeyű, rendszeren hosszú és sűrűen szőrös, mi miatt a két hegy nehezen látható.

39. **Melecta** Latr.

- A paizs lapos és kopasz, a hátsó szélén kikanyarított, a közepén fehér szörpamattal. 40 **Crocita** Latr.
12. (10) A szárnypikkely (tegula) igen nagy, gyakran fehér. A ♂-ek feltűnő hátsó czómbbal és lábszárral. A potroh halvány végszéllel. 6. **Nomia** Latr.
- A szárnypikkely (tegula) nem nagy --- --- --- --- 13
13. A potroh sima és kopasz, rendesen többé-kevésbé vörös, nincsen feltűnő szőrözete. A ♀-nek nincs feltűnő gyűjtő készüléke. 2. **Sphcodes** Latr.
- A potroh fekete vagy fémszínű rendesen szőrös --- --- 14
14. A sugársejt vége a szárny szélét (nem a hegyét) eléri. A ♂ csápja hosszú, a végén felcsavart. 15. **Systropha** Latr.
- A sugársejt vége nem éri el a szárny szélét --- --- --- 15
15. A potroh majdnem csupasz, rendesen ércszínű, világos szelvény-szalagok nincsenek; a csáp rövid, a ♂ s ♀-nél egyforma hosszú. 17. **Ceratina** Latr.
- A potroh hosszú szőrös vagy világos szőrszalagokkal ellátott; a ♂ csápja igen hosszú, majdnem test hosszúságú. 19a. **Macrocera** Latr.
16. (9.) A sugársejt elkeskenyedik s hegyesedő --- --- --- 17
- A sugársejt kerületes, vége a szárny-szélét nem éri --- 22
17. A második és harmadik könyöksejt egyforma nagy --- 18
- A második könyöksejt sokkal kisebb a harmadiknál --- 19
18. A potroh kopasz, élénken színezett. 43. **Nomada** Latr.
- A potroh szőrös, sötétben színezett, gyakran világos szőrszalagokkal. 5. **Colletes** Latr.
19. (17) Az alapharántér (Medialquerader) gyengén hajlott --- --- --- --- --- --- --- --- 20
- Az alapharántér erősen hajlott, majdnem térdes --- --- 21
20. A ♀ tomporán gyűjtő szörpamat van (flocculus); a ♂-ek csápjai nem csomósak. 4. **Andrena** Latr.
- A ♀ tomporán gyűjtő pamat nincsen, a ♂ csomós csápizekkel. 14. **Melitta** K.
21. (19) A sugársejt a szárny szélén végződik; a ♀ ötödik potrohszelvényen egy csupasz, hosszárók van. A hátsó lábakon gyűjtő készülék van; a ♂ előnyomuló, a hegyén sárga fejpaizszsal. 3. **Halictus** Latr.

- A sugársejt vége nem fekszik a szárnyszélén; a ♀ ötödik potrohszelvényen hosszárók ninesen, a hátsó láb-szárakon ninesen gyűjtő készülék, a ♂ fehéren szőrözött, nem előnyúló fejpaizszal. 2. **Sphcodes** Latr.
22. (16.) A második és harmadik könyöksejt majdnem egyenlő nagy, a potroh fekete, fehér szőrfoltokkal.
41. **Epeolus** Latr.
- A második könyöksejt kisebb mint a harmadik; a potroh fénylő, vörös fekete foltokkal; a ♀ egyes fehér szőrfoltokkal. 42. **Epebloides** Gir.
23. (1.) A sugársejt hegye a szárny szélén fekszik ... 24
— A sugársejt hegye nem éri a szárnyszélét ... 28
24. A potroh majdnem félgömbös, fénylő fekete, az utolsó potrohszelvények széle fehérszőrös; a hátsó láb második lábfeje az első iz alsó szegletén ízül.
16. **Macropis** Pz.
- A potroh megnyúlt; a hátsó láb második lábfeje az elsőnek a közepén ízül ... 25
25. A test alig szőrös, a potroh fénylő fekete, szalagok nélkül ... 26
— A test sűrűen szürkén szőrös, a potroh fehér szalagokkal ... 27
26. Az alapharántér az alsó keresztér (Submedialquerader) után ered. A ♂ csápja nem hosszabb mint a tor, a csápostor alul nem csomós. 8. **Dufourea** Lep.
- Az alapharántér az alsó keresztérből ered; a ♂ csápja hosszabb mint a tor, a csápostor alól csomós.
9. **Halictoides** Nyl.
27. (25.) A potroh sűrűen szőrös, világos vagy legalább is világosan szőrözött potrohszelvény szélekkel; a szájrészek hosszúak; a nyelv egyenes, hosszabb mint az állkapocs. 10. **Rhophites** Spin.
- A potroh csak a szelvény széleken vörösesen rojtos. A szájrészek rövidek (mint az Andrenánál); a nyelv széles és nem hosszabb mint az állkapocs.
4a. **Biareolina** Duf.
28. (23.) A sugársejt a végén elvágott, a felső állkapocs hegye nem fogazott ... 29

- A sugársejt hegyesedő vagy lekerített, a felsőállkapocs fogazott ... 32
29. A potroh egyszínű fekete minden világos színezés nélkül ... 30
- A potroh veres vagy sötétbarna, egész feketés, szőrös foltokkal vagy szalagokkal ... 31
30. 8–12 mm. hosszú. A ♀ lábszára és lábfejének első ize igen hosszúan és sűrűen szőrözött; ♀ sűrűen szőrös fejfel; a fejpais és a lábak feketék.
12. **Panurgus** Latr.
- 4–7 mm. hosszú; A ♀ lábszára és lábfejének első ize rövid-szőrös; a ♀ feje elől csaknem kopasz; a fejpais és alábak részben sárgák. 7. **Panurginus** Nyl.
31. (29) A csáp a ♂-nél 13, a ♀-nél 12 izülekű, a ♀ hatodik potrohszervénye mint egy 2-hegyű villa látható.
35. **Ammobates** Latr.
- A csáp mindkét nemnél 12 izülekű; a ♂ hatodik potrohszervénye mint egy keskeny, a hegyén lecsapott függelék látható. 37. **Passites** Jur.
- 32 (28) Az első könyöksejt sokkal kisebb mint a második; a ♂ csápa a test hosszát majdnem eléri
20. **Eucera** Latr.
- Az első könyöksejt oly nagy vagy nagyobb mint a második; a ♂ csápa rövid ... 33
33. A hátsó lábak lábszárjai és a lábfej első ize éppen úgy mint a test hosszúan szőrözött. 13. **Dasypoda** Latr.
- A hátsó lábak lábszárjai és lábfej izei röviden szőrössek ... 34
34. Az első könyöksejt sokkal nagyobb mint a második ... 35
- Az első könyöksejt körülbelül akkora mint a második ... 36
35. A test kicsiny, 5–8 mm. hosszú, sima és kopasz, a szájrészek rövidek, a fej elütő oldala sárgás foltokkal.
2. **Prosopis** F.
- A test 10–12 mm. hosszú, szőrös, a szájrészek hosszúak, a fej fekete ... 36. **Phiarus** Gerst.
36. A második visszafutó ér a második könyökér vége előtt jól látható távolságban ered ... 46
37. A pais minden oldalán egy foggal fegyverzett, a ♀-ek hasán nincsenek gyűjtő szőrök ... 38

- A paizs fog nélkül, ritkán fogaeskás 39
38. A szemek szőrösek, az utópaizs fogak nélkül, a potroh határozottan kúpalaku, a ♂-eknél 6—7 tüskével fegyverzett. 33. **Coelioxys** Latr.
- A szemek nem szőrösek, az utópaizs áralakúlag megnyúlt, a potroh hengeralakú, a hegyén szabályosan elcsapott 34. **Dioxys** Lep.
39. (37.) A potroh sima, majdnem kopasz, sárgás rajzolatokkal, a ♀-ek hasán nincs gyűjtőkészülék. 11. **Camptopoeum** Spin.
- A potroh többé-kevésbé szőrös, sohasem sárgás rajzolatokkal diszített 40
40. A test igen ritkásan szőrözött, a potroh gyakran csupasz; fekete vagy fekete és vörös színezetű; a ♀ hasán nincs gyűjtőkészülék, a ♂ nemezszerű bevonattal. 38. **Biaestes** Pz.
- A test többé-kevésbé hosszú szőrös, a nőtény hasa gyűjtőkefével 41
41. A lábfej körmök pulvillum nélkül (a körmök közötti kis íz) a potroh felül inkább lapos 42
- A lábfej körmök pulvillummal, a potroh inkább hengeres 44
42. A felső állkapocs keskeny, a végén kétfogú, a ♀ csápjai alatt egy előálló kereszt ránc, a ♂ áralakú végtestszelvénynyel. 24. **Lithurgus** Latr.
- A felső állkapocs erősen elszélesedett s rendszeren négyfogú (ritkán három fogú) hegyel 43
43. Az első könyöksejt akkora, mint a második, a potroh felül többé-kevésbé lapított. 26. **Megachile** Latr.
- Az első könyöksejt valamivel nagyobb, mint a második, a potroh felül többé-kevésbé boltozatos. 25. **Chalicodoma** Lep.
44. (41.) A ♀ körme hegyén egy jól látható fog, a ♂ sárga areczsal. 27. **Trachusa** Pz.
- A körmök hegye fogatlan, a ♂ areza fekete 45
45. Az állkapocs tapogató négy izülékű, a potroh széles, gyakran érezsniű vagy vörös, a ♀ vastag erős hasi gyűjtő kefével. 23. **Osmia** Latr.

- Az állkapocs tapogató három izülekű, a potroh keskeny, egészen hengeres, fekete; a ♀ hasán gyengébben fejlett gyűjtő kefe. 22. **Eriades** Nyl.
46. (36.) A test fekete, mindig sárga foltokkal, a ♀ hasa jól látható, hasi gyűjtő kefével, a ♂ végszelvénye fogakkal és tüskékkel fegyverzett. 28. **Anthidium** F.
- A test fekete, ritkán sárga foltos (Protostelis). A körmök pulvillummal; a ♀ hasa gyűjtő kefe nélkül, a ♂ végszelvénye fogak és tüskék nélkül, vagy csak egyes vékony tüskével van ellátva. 32. **Stelis** Latr.

Magyarország pillangói.

Irta A. Aigner Lajos.

XVIII.

29. **Melitaea Aurelia** Nick.²⁾

Nickerl, Synopsis d. Lepid.-Fauna Böhmens p. 12. (1850);
 Freyer, Neuere Beitr. z. Schmetterlingskunde tab. 641.
 fig. 2. 3. *Parthenie* Herbst-Jablonsky, Natur-
 system aller Insecten, X. p. 238, tab. 283, fig. 1—4 (1801);
Athalia Hübner, Samml. europ. Schmetterl. fig. 19.20. (1793).

A szárnyak feketék, a szegély felé 3 sor vöröses-barna folt s azokon belül 3—4 hasonló színű folt áll; alsó szárnya ugyanolyan rajzolatú. Alul az alsó szárnya vöröses-sárga, rajzolata olyan, mint a *M. Athalia*-é, de kisebb és nem oly tisztán látható világos foltokkal.

Hazánkban országszerte található máj. elejétől jul. közepéig, többnyire gyakori, helyenkint ritka, erdei réteken szálldogál. Hazai példányaink nagysága 28—33 mm.

A Branyiszkón akad átmenet az ab. *britomartis* Assm.-hoz¹⁾, melynek felülete az *Aurelia*-ra emlékeztet, alul pedig olyan, mint a *Dictynna*, a szalag azonban, melyben a fekete pontok állanak

1) *Aurelia*: római női név.

2) *Artemis* melléknéve.

csak 7 pettyet mutat, holott a *britomartis*-nál 8—9 ily petty jelenkezik, barna harántsávjai is sötétebbek. Ezen fajváltozat tipikus példányait csak Mehádián és Josipdolon figyelték meg.

A var. *dictynnoides* Horm¹⁾, melynek alsó szárnyán többnyire csak egy sor barnás folt áll a szegélyen, vagy ha több jelenkezik, a többi belső foltosor elmosódott, szabálytalan alakú; alsó lapja inkább az *Athalia*- vagy *Parthenie*-éhez hasonlít, mint a törzsfajéhoz. Teljesen idevágó példányokat eddigelé csak Előpatakon figyelték meg, de igen hasonlókat találtak Szaáron is.

Hernyója fekete, apró fehér pontokkal és fekete áltüskékkel borított, 30 mm. hosszú, májusig a következő növényeken él: *Stachys recta* (hunyasz), *Melampyrum pratense* (esormolya), *Plantago lanceolata* (utifü), *Veronica chamaedrys* (szigoráll), *Succisa pratensis* (sikkantyú), *Digitalis lutea* (gyüszüvirág), *Chrysanthemum corymbosum* (aranyvirág) és *Linaria vulgaris* (gyujtovány). *Bábja* fehér, rozsdaszínű szemölcsökkel díszített.

Előfordul az összes szomszéd országokban: A.-Ausztriában VI., Sziléziában VI—VII, Galicziában, Bukovinában V—VII., Romániában VII—VIII.

Elterjedési köre: Finnországtól Fiuméig 61—46° és Svájcztól az Amurig 25—150°

30. *Melitaea Parthenie* Bkh.²⁾

B o r k h a u s e n, Naturgesch. d. europ. Schmetterl. II. p. 134. (1789); F r e y e r, Neuere Beitr. z. Insectenkunde tab. 295. fig. 1.

A szárnyak vöröses-sárgák, a szegélyen 2 csipkés vonal fut le, mely két sornyi alapszínű holdat alkot; a felső szárnyon fekete csík s azon belül néhány fekete folt van; az alsó szárny töve többnyire szélesen fekete kehintésű. Alul az alsó szárny középsávja csaknem fehér, a szegélyen csipkés fekete vonal fut végig.

Hazánkban széles körben, de igen szórványosan fordul elő s aránylag kevés helyről jegyezték fel. Nagysága 26—32 mm. A var. *varia* M.-D.-t³⁾, mely sötétebb színezésű, az alsó szárnyon alul fehér középsávval, csak Tavarnokon és Szaáron figyelték meg.

1) A M. Dictynnához hasonló.

2) Parthenios: szűzies, Artemis mellékneve.

3) Varius: különböző.

Hernyója fekete, apró kékesfehér pontokkal és rőt áltüskékkel borított. Május—júniusban *Plantago lanceolata* (utifű) és *Centaurea jacea*n (csükküllő) él. *Bábja* szürkés, fehér szemölcsökkel borított.

Előfordul a következő szomszédországokban: F.-Ausztria, Salzburg VII—IX., Karinthia, Tirol, Morvaorsz., Szilézia VII—VIII., Galiczia VI., Románia, Bukovina VII.

Elterjedési köre: Kamasatkától Kis-Ázsiáig 57—37° és Spanyolországtól az Altaiig 10—110°.

31 *Melitaea Dictynna* Esp.¹⁾

Esper, Die europ. Schmetterl. in Abbild. II. p. 382. tab. 48. fig. 2 a, b. (1779).

Felülete fekete; a szegélyen 3 vöröses-sárga folt sor fut le a két szárnyon végig, az alsó szárnyon azonban a két belső sor gyakran igen homályos vagy egészen elenyészik; a felső szárny középpterén s az alsó szárny tövén néhány vöröses-sárga folt áll. Az alsó szárnyon alul a külső vöröses-sárga sáv kormosbarna behintésű és sárgán feltekintő pettyek sorát foglalja magában; a kettős szegélyvonal előtt sárga vagy sárgásfehér holdak állnak; a középsáv sárga és sárgásfehér foltokból áll.

Hazánkban országszerte, de aránylag igen kevés helyen és leginkább hegyvidékeken található, többnyire ritka, helyenkint azonban meglehetősen gyakori, erdőszéleken és nedves réteken szokott szállingózni. (32—56 mm.)

Példányaink általában igen sötétek, szétfolyó rajzokkal, ritkán erőteljes, határozottan vöröses-sárga sávokkal, olykor az alsó szárny szegélybeli holdjai fehéresek. Helyenkint akad olyan példány is, melynek felső szárnya tő felől csaknem, az alsó szárny pedig egészen fekete, csupán a szegély előtt áll egy sor apró vöröses-sárga petty. Ez az alak átmenet a szibéria var. *erycinides* Stgr.-hez.²⁾

Hernyója feketésszürke, világoskék pontokkal borított, hátán fekete sáv és sárga nagy rozsdaszínű áltüskék állanak: 30—30 mm. hosszú, május-júniusban a következő növényeken él: *Melampyrum nemorosum* (fintor), *Spiraea arunca* és *ulmifolia* (bajnóca), *Valeriana officinalis* (gyökönke), *Veronica chamaedrys*

¹⁾ *Dictynna*: *Artemis* mellékeve.

²⁾ Az altai var. *Erycina* Ld.-hez hasonló.

(szigoráll) és *Plantago* (utifű). *Bábja* ezüstös szürke, fekete pontokkal borított.

Előfordul az összes szomszédországokban: A.-Ausztriában VI-VII, Karinthiában V-VI, Salzburgban VI, IX, Szilézia-, Galiezia- és Bukovinában VI, Romániában VII.

Elterjedési köre: Norvégiától Turinig 60—45° és Páristól az Amurig 20—150°.

32. *Melitaea Asteria* Frr.¹⁾

Freyer, Beiträge z. Gesch. europ. Schmetterlinge I. p. 115, fig. 36 (1825); Neuere Beitr. stb. Tab. 181. fig. 2, 3 (1831). *Asterie* Herrich-Schäffer, Syst. Bearbeitung d. Schmetterl. 3, 4 p. 568.

Alapszíne feketés barna; a szegélyen 3 sor halvány vöröses-sárga apró petty húzódik a két szárnyon végig; a felső szárny középterén néhány vöröses-sárga folt áll; az alsó szárnyon többnyire csak az elülső szegély felé világosabb petty látható, olykor ez is hiányzik. Az alsó szárnyon alul a szegély, középsáv és néhány folt a tövön sárgás fehér. (25—32mm).

Magyarországon csupán a Magas-Tátrában figyelték meg.

Hernyója fekete, fekete áltüskékkal borított; a gyűrük széle sárga.

Előfordul: Stiriában, Karinthiában, Salzburg-, Tirol- és a Svájcban.

8. nem. *Argynnis* F.¹⁾

A szárnyak kevésbé fogazottak, vöröses-sárgák, fekete foltokkal, alul többnyire ezüst foltokkal vagy csikokkal diszítettek. A középsejt finoman zárt. A szem csupasz. A csáp meglehetősen rövid, vékony, hirtelen bunkóvá megvastagodott. Az első lábak igen karcsúak, a híméi finoman szőröztek, a ♀-én a tarsus 1—4. ize 1—1 rövid tüsképárral fegyvereztek. A középső és hátsó lábak köröskörül szőröztek.

A *hernyó* hengeres, háta számos szőrös tüskével borított. A *báb* a tor mögött erősen lelapított. A 39 palearktikus faj közül Magyarországon 15 honos.

¹⁾ csillagok istennője.

¹⁾ *Argynnis*, az ezüstös: *Venus* melléknöve.

1. Alul az alsó szárnyon számos ezüst folt, vagy ezüst csíkok vannak 8
Alul az alsó szárnyon kevés vagy semmi ezüst folt van 2
2. A szegélybeli holdakon kívül kevés ezüst folt van 3
Ezüst folt nélkül 5
3. Alul sárgás-barna és világos-sárga; a középső szalagban, tövön és elülső szegélyben néhány ezüst folt van **Selene Schiff**.
Alul téglaszínű; a világos-sárga középsőszalagban s a tövön 1—1 ezüst folt áll... .. **Euphrosyne L.**
Alul rőt, vagy ibolyás színű 4
4. Alul rőt és sárga; a középsőszalagban s az elülső szegélyen 1—2 ezüst folt mutatkozik **Palés Schiff**.
Alul ibolyaszínű és világos-sárga; a középsőszalagban, a tövön és mellső szegélyen néhány ezüst folt jelenkezik **Dia L.**
5. Alul a szegélytérén ibolyaszínű rajzolat van 6
Alul a szegélytérén fekete pettyek vannak 7
6. Alul zöldes-sárga, tő felől rőt; az egész szegélytér elmosódott ibolyaszínű **Daphne Schiff**.
Alul halvány sárga, a középtér elmosódott barna, a szegélytér keskenyen elmosódott ibolyaszínű; a középső szalag s a többeli foltok valamivel világosabbak **Ino Rott**.
7. Alul világos-sárga és fahéjszínű; a szegélytérén ékalakú fekete pettyek sorakoznak **Amathusia Esp.**
Alul világos-sárga, a középső szalag világosabb, a tőtér elmosódott barna; a szegélytérén pontszerű fekete pettyek sorakoznak **Hecate Esp.**
8. Alul az alsó szárnyon számos ezüst folt van 9
Alul az alsó szárnyon ezüst csíkok vannak 12
9. A felső szárny külső szegélye hajlított 10
A felső szárny külső szegélye egyenes 11
10. Alul világos-sárga: a felső szárny csúcsán néhány ezüst petty áll; szegélye sárga, erősen hajlított ... **Latonia L.**
Alul halvány okker-sárga; az alsó szárny középtérén levő ezüst foltok sort alkotnak; a szegélyen ezüst pupillás szemek vannak. A felső szárny szegélye kevésbé hajlított **Adippe L.**
11. Alul az alsó szárny sárga, tő felől zöldes, a középtérén levő ezüst foltok sort alkotniak, a szegélyen nem állnak szemek.
A felső szárny szegélye csaknem egyenes lefolyású **Aglaja L.**

Alul az alsó szárny sárga, tő felől kevésbé zöldes, rőt behintéssel; a közepén levő ezüst foltok sort alkotnak, a szegélytérén ezüst pupillás rozsdás-barna szemek sorakoznak

Niobe L.

11. Alul az alsó szárny külső fele ibolyás piros, közepén keskeny ezüst csíkok mutatkoznak --- --- --- Laodice Pall.
Alul az alsó szárny zöld, ezüst sávokkal --- --- --- 13
13. Alul a felső szárny okker-sárga, az alsó szárny fényes zöld, közepén 3 széles ezüst sáv fut be --- --- --- Paphia L.
Alul a felső szárny a belső szegély felé biborszínű, az alsó szárny fényes zöld, közepén 2, és szegélyén 1 keskeny ezüst csík jelentkezik --- --- --- --- --- Pan Jora Schiff.

34. Argynnis Selene Schiff.¹⁾

(Schiffermiller & Denis) Syst. Verz. d. Schmetterl. der Wiener Gegend p. 321 (1776); H ü b n e r, Samml. europ. Schmetterl. fig. 26. 27. (1793).

A szárnyak rőt színűek, tövük kivált az alsó szárnyon fekete; a szegély fekete, előtte csipkés fekete vonal húzódik, mely alapszínű holdak sorát alkotja; ez előtt egy sornyi fekete pont áll; ezek s a tő közt több egybefolyó folt van, melyek azonban nem alkotnak határozott sávokat. Alul az alsó szárny rótszínű, középsávjában néhány ezüst folt van, melyek közül rendszerint az egyik az elülső, a másik a belső szegélyen, a legnagyobb pedig a közepén áll; tövén 2—5 ezüst folt áll; a szegély mentén fekete keretben háromszög alakú ezüst foltok sorakoznak.

Hazánkban helyenkint gyakori két ivadéknban, melyek elseje (május közepétől június közepéig) nagyobb (35—40 mm.), másodika (jul. végétől auguszt. közepéig) pedig kisebb (33—38 mm.) szokott lenni.

Az alsó szárnyon alul a középső szalag (melyben az erősen kiálló ezüstös petty áll) és a fekete pettyek sora közt többnyire még egy, 4 ezüst pettyből álló sor jelenkezik, ezekből 3 az elülső, 1 pedig a belső szegélyen áll. Az említett fekete pettyek, valamint a tótér középső foltja gyakran valóságos szemfoltokká fejlődnek ki.

Nagy-Lévárdról került melanotikus ♂ felülete egészen kor-

¹⁾ Selene — Diana.

mos fekete, úgy hogy az alapszín csupán a felső szárny külső- és belső szegélyén néhány igen homályos, az alsószárny discussáiban pedig tisztán kivehető barna petty alakjában bukkan elő: ab. *Thalia* Hb.

Petéje világos zöld, alul lapos, felül hegyes. *Hernyója* feketés vagy barna, hátán világos sáv fut le, sárga tüskékkal borított, 30 mm. hosszú. Kiteelve május elejéig és júliusban *Viola canina* és *tricoloron* (ibolya) él. *Bábja* sárgás-barna, fekete foltokkal.

Előfordul az összes szomszédországokban, még pedig: A.-Ausztriában V--VIII, F.-Ausztria, Karinthia és Morvaországban V. VIII. Sziléziában V—VI, VIII, Galicziában V—VII, Bukovinában V—VI, VII—VIII, Romániában V—VI, VII—IX.

Elterjedési köre: Lapphontól Kalabriáig 68—40° és Angliától az Amurig 15—150°.

35. Argynnis Euphrosyne L.¹⁾

L i n n é, Systema Naturae. Ed. X. p. 481 (1758); E s p e r, Die europ. Schmetterl. in Abbild. I. tab. 18. fig. 3; tab. 72. fig. 3. (1777).

Felülete egészen hasonló az *A. Selene*-éhez, csak hogy a szegély csipkés vonalát inkább ékalakú pettyek sora alkotja. Alul az alsó szárny tégla-szinű, sárgás középsávjában egy ékalakú ezüst folt, tövén 1 ezüst petty, szegélyén pedig barnás félkerethen ezüst pettyek sora áll.

Hazánkban országszerte, főleg hegyvidékeken, helyenkint 2 ivadékban (május közepétől jun. közepéig és jul.-augusztusban) található. Budapesti példányaink ritkán haladják meg a 41—43 mm.-t.

Eperjesi példányoknál a fő felől lefutó sávok és pettyek olykor igen nagyok s egybe folytak; egy ♂ pedig egészen kormos és csak a szegélysávban tűnik fel a rőt alapszín. Ellenben akadnak ugyanott példányok, főleg ♀♀, melyek világos-sárga színezésűek, felső szárnyuk elülső szegélye s a külső szegélynek egész felső fele csaknem fehéres. Végül találkoznak a Branyiskón sötét színű kis példányok, melyek a var. *Fingal* Hbst.-hez¹⁾ átmenetet képeznek.

¹⁾ Skót hős.

¹⁾ A Gráciaiak egyike.

Petéje kúpalakú, zöldes-sárga. *Hernyója* barnás-fekete, fehér oldalsávval és fekete tüskékkel, 32—35 mm. hosszú. Április-májusban *Viola caninán* (ibolya) él. *Bábjá* barnás-szürke, fémess pontokkal ékítve.

Előfordul az összes szomszédságokban, még pedig: Karinthiában V—VI., A.- és F.-Ausztia, Salzburg, Morvaország, Sziléziában V—VIII. Galicziában és Bukovinában V—VII., Romániában V—VI., VII—IX.

Elterjedési köre: Laphontól Kalabriáig 68—40° és Angliától az Amúrig 15—150°.

36. Argynnis Pales Schiff¹⁾.

(Schiffermiller & Denis), Syst. Verz. d. Schmetterl. der Wiener Gegend p. 177. (1776); Hübner, Samml. europ. Schmetterl. fig. 34.35. (1793); *Arsilache* Esper, Die europ. Schmetterl. in Abbild. II. p. 55. tab. 56. fig. 4. (1780).

A szárnyak rótszínűek, tövükön és az alsó szárnyon a belső szegély is feketés-barna behintésű; a szegély előtt ék alakú foltok sorakoznak, melyek alapszínű holdacsakát alkotnak; az előtt egy sor fekete pont áll; a felső szárny közepén levő fekete foltok vonalszerűek s az alsó szárnyon esípkés esiköt alkotnak. Alul a felső szárny halvány-rótszínű, homályos rajzokkal. az alsó szárny alapszíne jóval élénkebb; a világos-sárgás középsáv és folt a szegélyen, valamint a középsávban, elülső és belső szegélyen levő fehérés ezüst foltok körvonala elmosódott; a szegélybeli ezüst pettyek aprók.

Magyarországban eddig csakis a Bihar- és Branyiszko-hegységben, valamint a Magas Tátrán figyelték meg tözeges réteken. Előfordul azonkívül a zöldes felületű *ab. napaea* Hb.²⁾ (Magas Tátrán); a var. *Arsilache* Esp.³⁾, mely élénkebb színű s erősebb, olykor egybefolyó rajzolatú (Magas Tatra, Eperjes, Rozsnyó, július végén), valamint a var. *Isis* Hb.⁴⁾ (Banoka, Árva megye és Magas Tatra, július közepén).

Hernyója barnás-fekete, hátán barnás vonal fut le és sár-

1) Pales: pásztorok istennője.

2) napaeus = völgybeli.

3) Sorsot intéző istennő.

4) Egyiptomi istennő.

gás tüskékkel borított, 30 mm. hosszú. Április és júniusban *Viola montanán* (ibolya) él. *Babja* szürke vagy rótszínű, apró sötétebb pontokkal.

Előfordul a következő szomszéd országokban: A.- és F.-Ausztriában VII—VIII. Salzburgban, Karinthiában VII—VIII. Szilézia és Galicziában VI—VII. Bukovinában.

Elterjedési köre: Lapphontól az Alpeseig 70—57° és Pyrenéusoktól a Kaukázusig 20—65.

37. *Argynnis Dia* L.¹⁾

L i n n é, Systema Naturae. Ed. XII. 785. (1767); E s p e r, Die europ. Schmetterl. in Abbild. I. tab. 16. fig. 4.; tab. 61. fig. 2. (1777).

A szárnyak rótszínűek, tövük fekete; a szegélyen csipkés fekete vonal fut le, mely alapszínű holdacsók sorát alkotja, előtte egy sor meglehetősen nagy pont áll; a szárnyak közepén számos fekete folt van, melyek közül a szegély felé állók gyakran csipkés sávvá egyesülnek. Alul az alsó szárnyon ezüstös középfolt és egy sor ezüstös szegélyfolt jelenkezik; a középsáv 3 ezüstös és 3 sárga foltból áll; közte s a szegély közt fehér pupillás apró fekete pettyek sorakoznak.

Hazánkban gyakori erdei réteken, helyenkint és kedvező időjárás mellett 3 ivadékban is, meglehetősen nagy példányokban (32—38 mm.) április közepétől május végéig, június közepétől július közepéig és augusztus első felében. Gyakoriak az oly példányok, melyeknél a fekete rajz rendkívül erős, főleg az által, hogy a felső szárny középsávja, szegélyfoltjai vagy töfoltjai megszálesédnek. Egyik vinkovezei ♀-nél a felső szárny szegélye kissé sötétebb a rendesnél, az alsó szárnyak egész szegélytere pedig barnás fekete színezésű, melyből csak a barna szegélyholdak válnak ki elég élesen; ellenben a középtér a mellső szegélytől a belső szegélyig tiszta barna, csak a fekete középfolt tűnik elé. Hasonló him példányt fogtak Eperjesen is. Ugyanott igen világos színű példányt is, melynek összes fekete foltjai igen aprók.

Hernyója feketés vagy kékes-szürke, sárgás tüskékkel borított, hátán fehéres sáv, oldalt rőt kettős sáv fut le, 30 mm

¹⁾ *Dia* vagy *Hebe*, az istenek szolgálója.

hosszú; tápláló növényei: *Viola odorata* (ibolya), *Prunella vulgaris* (békaváz), *Rubus* (málna). *Bábja* barna, hátán fekete tüskék emelkednek.

Előfordul az összes szomszédországokban, még pedig: A.-Ausztriában VI—VIII, F.-Ausztriában IV—V, Karinthiában V—VIII, Morvaországban V—VIII. Csehországban V, VII, IX, Sziléziában IV—VIII, Galicziában IV—VII, Bukovinában V—VI, VII., VIII—IX, Romániában V—VI, VII—IX, feltűnő, hogy megjelenését mindenütt másként jelzik.

Elterjedési köre: Gröndlandtól Toskanáig 65—40° és Párizstól az Altájig 20—110°.

Különfélék.

Entomológiai előadások. A k. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályának 1906. október 5-iki ülésén Horváth Géza „A házi poloska és fajrokonai“ című előadásában kifejti, hogy Európában az ágyi poloskán (*Cimex lectularia*) kívül még négy fajta poloska ismeretes, nevezetesen: a *Cimex hirundinis* (fecskéken), *C. pipistrelli* (denevéreken), *C. columbarius* (galambokon) és *C. improvisus*, melynek gazdája ismeretlen. Hazánk területéről eddig csak az ágyi és a fecskepoloska ismeretes. *Cimex ciliatus* néven leírt oroszországi faj a fecske-poloskával azonos. Az ágyi poloska hazája nem Kelet-India, hanem Európa. Ezt az előadó abból következteti, hogy az ágyi poloska legközelebbi rokonai mind európaiak. Végül arra kéri a szakosztály tagjait, hogy a hazánk területéről mindaddig ismeretlen denevér- és galambpoloskára legyenek alkalomadtán figyelemmel, mert ezek mindenesetre a mi denevéreinken és galambjainkon is megvannak. A poloska névre megemlíti, hogy az szláv eredetű, a *pakilines* pedig a kaukázusi (georgiai) *baglindso*-tól ered. Id. Entz Géza az előadás kapcsán fölemlíti, hogy a denevér-poloska nálunk előfordul; tudomása szerint az egyetemi botanikai kert növénytani épületének padlásán levő denevéreken igen gyakori ez a poloskafaj. Csiki Ernő fölemlíti, hogy a civilizáció már a közép-ázsiai nomádokhoz is elhozta az ágyi poloskát, mely a mongolok sátra farészeinek repedéseiben húzódik meg. Előadó megjegyzi még, hogy a tatárok ismerik a poloskát, mely házaikban nem éppen ritka és azt faltetűnek nevezik. Ezután Csiki Ernő „Néhány érdekes bogárfaj bemutatása“ czímen magyarországi *Nebria*-fajokat, továbbá Bosznia és Hercegovina területén újabban fölfedezett barlangi vak Silphidákat mutatott be. — Schmidt Antal „A *Precis octavia* Cram. kelet-afrikai lepke alapköre.“ Előadja, hogy a nyugot-afrikai *Precis octavia* Cram. és a var. *amestris* Drm., továbbá a kelet-afrikai *Pr. octavia* var. *natalensis* Staud. és a dél-afrikai var. *sesamus* Trim. nemcsak színezetükben, hanem egyéb jellemző sajátágaikban (alak, szárnyszegés, életmód, szokás) is oly lényegesen különböznek egymástól, hogy külön fajoknak tartották. Marshall azonban tenyésztési kísérleteivel bebizonyította, hogy ezen fajok mind egyazon faj földrajzi és időszaki változatai. Nevezetesen a var. *amestris* a nyugot-afrikai törzsfajnak (*Pr. oc-*

ria) téli, a var. *sesamus* pedig a délkelet-afrikai *Pr. octavia* var. *natalensis*-nek szintén téli (száraz időszaki alakja. — A japán lepke-faunájól értekezett A. Aigner Lajos a decemberi ülésben. Dr. Matzumura S. fauna-jegyzéke alapján és japán lepkék bemutatása mellett előadja, hogy eme munka szerint egész Japánországban csak 2069 fajt (577 Macro- és 432 Microlepidoptera) fordul elő, holott pl. Magyarországon 1579 Macro- és 1752 Microlepidoptera, összesen 3331 fajt találtak eddig s ennél fogva kétséget sem szenved, hogy a japán lepke-fauna, kivált a molypillékre nézve, egyáltalán ninesen még kellően felkutatva. Fel is említi több oly fajt, melyet Japánországban találtak, a nélkül, hogy szerző felsorolná. A japán lepke-fauna alkotó elemei: 1. európai, 2. ázsiai, 3. endemikus japán, 4. formozai tropikus fajok. A 206 japán nappali lepke közt van: 30 európai faj (14.56%), 59 ázsiai palaearktikus faj (28.64%), 55 nipponi (26.70%) és 62 formozai faj (30.10%), Japánország északi nipponi részének lepke-faunája tehát nem oly keverék jellegű, mint azt általában hitték s ennél fogva a palaearktikus zónához vonandó, míg a déli része (Formoza) a tropikus faunához tartozik, melynek északi határául előadó a 30 fokot jelöli ki. Végül összehasonlítja az európai és japán Rhopalocera-fajok számarányát és felsorolja azokat a nemeket is, melyek Japánban és viszont azokat, melyek Európában ninesenek képviselve.

A hernyó tápláléka befolyással van a lepke színezésére. Ezt vitatta Pictet A. a zoologusok utolsó nemzetközi kongresszusán. Vizsgálódásainak végeredményei a következők. Nehezen emészthető táplálék általában akadályozza a pigmentationak teljes kifejlődését s ennél fogva albinotikus eltéréseknek okozója. Ellenben a táplálékanyagban gazdag és bő táplálék a pigmentnek erősebb színezéseit okozza és melanotikus eltéréseket eredményez. Bizonyos fajok (*Vanessa polychloros*, *Urticae* és *Jo*, *Lymantria monacha* és *Aretia caja*) kivételek, mert náluk az elégtelen táplálék vezet a melanosishoz. A táplálék erősebben befolyásolja a hím lepke színezését, mint a nőstényét. A hernyó színezése a nyújtott táplálék szerint módosul és olykor a lepke színezésére is kihat. Nehezen emészthető növények némely fajnál másodlagos hím bélyegekre, viszont a bő táplálék anyagnál másodlagos nőstény bélyegekre vezetnek.

Mérges hernyók. Közelebbről a „Rovartani Lapok 1898-iki évfolyamában lapozgatva, a „Különfélék“ rovatában a hernyóméregről olvastam. Ezen a helyen a társaságban élő szőrös hernyókról van szó, mint a melyeknek saját saruk által fertőzött szőre, az emberi finomabb bőr részleteit súrolva, ott gyuladást és tartós viszketést okoz. De megemlíti az illető czikk azt is, hogy más állati szervezetekre káros anyagokat csupasz hernyóknál is találunk. Ennek az utóbbi állításnak igazolására kívánom felhozni a következő adatot A múlt évek egyikében a káposzta

lepke (*Pieris Brassicae*) hernyói nagy pusztítást tettek a már fejlődő káposztában, a minek nem igen lehetett elejét venni. Időközben azonban észrevettem, hogy a kertből kikerült káposztalevelekről a ruczák jó étvágygyal szedik le a hernyókat, még mielőtt a leveleket fogyasztanák. Megfigyelésem hatása alatt a ruczákat a káposztásba szabadítottam, ahol csakhamar jól megtömték begyüket a kövér hernyókkal. Az eredmény kielégítőnek látszott, de alig pár óra múlva az ellenkezője bizonyult be, a mennyiben a fiatalabb ruczák szédülés tünetei között kezdtek egymás után elhullani. Ez az eset, amint később értesültem, a községben ismétlődött minden olyan helyen, ahol a ruczák ilyen nagyobb számú hernyóhoz jutottak, különösen a fiatalabbaknál, mert bár az öregeknek is megártott, mégsem pusztultak el, csupán elvértve. A leírt pusztulást valószínűleg a káposztalepke hernyóinak valamelyes mérges váladéka okozhatta, mert bár állítólag a káposztalevelek maguk is bódító hatásúak a ruczákra, pusztulást mégsem okoznak s különösen nem ebben az esetben, mert ruczáink fiók koruktól kezdve gyakran kaptak káposztaleveleket s így megszokván, később semmi hatással nem voltak rájuk.

Pávay V. Ferencz.

A Phylloxeráról s annak fellépéséről Hassziában (a Rajna mentén), tanulmányt közölt Schusters W., a ki bivatalos adatok nyomán kiszámította, hogy ezen a területen 1878-tól 1901-ig 331,754 egészséges szőlőtőke közül 14,464-et a Phylloxera elpusztított és hogy ez az állat 1901-ig Németországnak 10 millió márkánál több kiadást okozott. Együttal megemlíti, hogy Németországban kezdenek növénykórtani állomásokat berendezni, de a szervezésnél a szakavatott entomologusok bevonását feltűnő módon kériük.

A Cicindela campestrisről. A *Cicindela campestris* tudvalevőleg sok változatában ismeretes, jellemző tulajdonsága, hogy felsőajka és rágói fehérek, a rágók legvégének kivételével; továbbá fedőszárnyai zöldek, körülbelül a középben egy-egy fehér folttal, mely sötéten van szegélyezve. Találtam olyan *Cicindela campestris*, melynek egyik fedőjén a folt mint a rendes alakoknál fehér, a másik fedője felső részén zöld, de a fehér folt nincs meg, hanem helyette rozsdavörös folt van, felül feketés, alul rozsdás szegéllyel. A rozsdás folttól lefelé a szárnyfedő égszínűkék. A szárnyfedő alsó szélén a holdfolt sötét és rövid. Az állat a rendesnél valamivel karecsűbb.

D. E.

Irodalom.

Csiki Ernő, Magyarország Bogárfaunája. Vezérfonal a magyar szent korona országainak területén előforduló bogarak megismerésére. I kötet, 3. füzet. (161—240. l., 6 szövegközötti rajzzal.) Budapest 1906. XI. 15.

Ezen munka nem régen megjelent 3. füzete folytatólagosan a *Carabidae* család egyes nemeit és fajait tárgyalja. Így befejezést nyer a *Carabus* nem és a *Cychrus*-sal a *Carabini* nemzetség. A többi nemzetségek közül a következők kerültek sorra: *Nebriini* (*Leistus*, *Nebria*), *Notiophilini* (*Notiophilus*), *Omophronini* (*Omophron*), *Elaphrini* (*Blethisa*, *Elaphrus*), *Lorocerini* (*Lorocera*), *Scaritini* (*Scarites*, *Clivina*, *Reicheia*, *Spelaeodytes*, *Dyschirius*), továbbá a 2. alszalád *Harpalineae* nemzetségeinek meghatározó kulcsán kívül a következők: *Nomiini* (*Nomius*), *Broschini* (*Broschus*) és *Bembidiini* (*Asaphidion*, *Bembidion*). Ebben a füzetben is találunk egynéhány új alakot, melyek latin diagnózisa jegyzet alakjában vétetett fel, ilyenek: *Carabus Hampei* var. *mendax*, var. *spectabilis*, var. *fraternus* és ab. *elegantissimus*, *C. Zawadzkyi* var. *dissimilis* és var. *Rónayi*, *C. Rothi* ab. *vitiosus* nov. nom. (*Rothi* Thoms. non Dej.) és ab. *ignoscus*, *C. Kollari* ab. *paroecus* és ab. *sejunctus* és *Nebria transsylvanica* ab. *alpig-rada*.

*

Petri, Dr. Karl, *Malthodes Serbotae* n. sp., ein neuer *Malthodes* des Subgenus *Podistrella* Seidl. aus den transsilvanischen Alpen. (Wiener Entom. Zeitg. XXV, 1906, p. 224—225).

A Fogarasi havasok *Serbota* nevű csúcsának nyugati oldalán szerző egy kő alatt egy új *Malthodes*-t gyűjtött (1 péld., 2) melyet termőhelye után *M. Serbotae* elnevezés alatt ír le.

Csiki E.

*

Müller, Dr. Josef, Coleopterologische Notizen. VII. (Wiener Entom. Zeitg. XXVI, 1907, p. 7—11).

Többnyire dalmáciai bogarakra vonatkozó szinonimikamegjegyzéseken kívül a *Zonabris bosnica* Reitt. egy új változatának (*ab. decipiens*) leírását tartalmazó jegyzetek. Az új fajváltozat Horvátországból (Lika) származik. Csiki E.

*

Formánek, R., Eine neue Art der Rüssler-Gattung *Brachysomus* aus Siebenbürgen. (Wiener Entom. Zeitg. XXVI, 1907, p. 23—24.)

A *Brachysomus Zellichi* nevű új faj leírása, melyet Zellich József százados Gyulafehérvár környékén fedezett fel.

Csiki E.

*

Petri, Dr. Karl, Vier neue Rüssler aus Turkestan und China und eine neue *Crepidodera* aus Siebenbürgen. Wiener Entom. Zeitg. XXVI, 1907, p. 57—61.)

Négy közép-ázsiai új ormányoson kívül, egy levélbolhát (*Crepidodera picea*) is ír le szerző, melyet a Kerzihegységben a Bulea-tó környékén és a Vurfu vünetare-n gyűjtött.

Csiki E.

*

Heyden, Reitter & Weise, Catalogus Coleopterorum Europae, Caucasi et Armeniae rossicae. Editio secunda. Paškau, 1906.

15 év előtt jelent meg ezen katalogus első kiadása, azóta annyi új alakot írtak le, hogy már rég nélkülöztük az újabb kiadást, végre elfogyott az 1891-iki kiadás és így hozzáfogtak az újabbik kiadáshoz. Az új kiadás hatalmas nagy nyolczadrét alak és 774 oldalas kötetté nőtt meg. Kiemelendő változások a régi kiadáshoz képest, a következők: Az összes nevek után az eredeti leírás és csak másodsorban, ha maradt hely újabb leírások soroltattak fel. Még változott a rendszer is, a családok Ganglbauer rendszere szerint következnek, így a kötet a *Scarabaeidae* családdal végződik. A munkatársak is mások. Csiki Ernő összeállította a *Cicindelidae* és *Carabidae* családokat, Bernhauser és Klima a *Staphylinidae*kat, Weise a *Coccinellidae*, *Chrytomelidae* és *Curculionidae*, Schilsky a *Lariidae* és *Apionini* csoportokat, Ganglbauer a *Malthodes* nemet, Heyden és

Reitter a többi családot, A munka ára a régi maradt, azaz a kéthasábos kiadásé 12, az egyhasábosé 18 korona.

Csiki E.

Meyer, Paul, Coleopterologische Ergebnisse einiger in der Umgebung Fiumes vorgenommener Siebe-Exkursionen. (Deutsche Entom. Zeitschr. 1907, p. 185–188.)

Szerző Fiume környékén többször rostált és konstatálta, hogy nevezett terület, mint karsztvidék nagyon is szegény, rostálni csak a benőtt mellékvölgyekben és dolinákban érdemes. Felsorolja azután először a Fiume vidékén rostált fajokat, melyek között faunánkra újakra is találunk: *Calodera Bonnairei* Bernh., *Medon pireceus* Kr., *Sphaerosoma laericolle* Reitt. és *pilosum* var. *lanigerum* Reitt., *Laemophloeus Krüperi* Reitt., *Eugenes testacens* Kol., *Polydrusus picus* var. *dalmatinus* Stierl., *Acalles Capiomonti* Bris. és *viuarius* Dan., *Miarus distinctus* Boh., *Hylotropes bajulus* ab. *lividus* Muls. és *Psylliodes algerica* All. Felsorolja továbbá a Lič, Fužine és Lokve körülöttei erdőségeekben és végre a Monte Maggiorén (Isztria) rostált fajokat. Előbbi helyről való a *Rhytidostoma fallax* Otto, mely faunánkra szintén új.

Csiki E.

„ROVARTANI LAPOK“

XIV. Band 1 2. Heft. Januar—Februar 1907.

S. 1. **Dr. M. Standfuss**: Artenbildung und Umgestaltung in der Tierwelt. Auszug.

S. 7. **E. Csiki**: Die Borkenkäfer Ungarns VII. Die Gattungen *Hylesinus* und *Pteleobius*. Diagnosis derselben, sowie Beschreibung die einzelnen Arten.

S. 11. **F. Wachsmann**: Die Käferfauna von Pápa und Umgebung. Aus diesem Teil des Komitats Veszprém sind äusserst wenig Daten bekannt. Verfasser und besonders dessen Bruder Johann sammelte bei Pápa namentlich auf dem Gebiete eines vormaligen Sumpfes, sowie in dem nahe gelegenen Bakony-Gebirg bei Ugod, Koppány, Pápa-Teszér, Fenyőfő, auf den Anhöhen des Kékhegy (650 m.) und Kőrishegy (713 m.), ferner bei Zircz und Bakonybél, sowie auf dem isoliert stehenden Somlyóhegy.

S. 23. **Dr. E Kiss de Zilah**: Über die Bienen. In ganz Europa ist Ungarn am reichsten an Bienenarten. Verfasser gibt eine kurze Anleitung zum Sammeln derselben und bietet sodann (nach Friese) die Bestimmungstabelle der ungarischen Gattungen.

S. 31. **L. v. Aigner-Abafi**: Die Tagfalter Ungarns XVIII. *Melitaea Aurelia* in ganz Ungarn fast überall häufig; im Branyiszkó-Gebirge kommen Übergänge vor zur ab. *britomartis*; die var. *dictynnoides* wurde blos bei Előpatak und Szaár beobachtet. *M. Parthenie* in Ungarn sehr lokal, die var. *varia* nur bei Tavarnok und Szaár beobachtet. *M. Dictynna* überall, zumal in Berggegenden häufig, darunter Übergänge zur var. *erycinides*. *M. Asteria* bisher blos in der Hohen Tatra beobachtet. Hierauf folgt die Bestimmungstabelle der Argynnis-Arten, sodann die Beschreibung der einzelnen Arten. *Argynnis Selene* in zwei Generationen meist häufig, bei Nagy-Lévárd wurde auch die ganz schwarze ab. *Thalia* gefunden. *A. Euphrosyne* kommt in ganz Ungarn vor, stellenweise in zwei Generationen, im Branyiszkó-Gebirge auch Übergänge zur var. *Fingal*. — *A. Pales*, sowie die ab. *napaea* wurde bisher nur in der Hohen Tatra, die var. *Arsilache* in der Hohen Tatra, bei Eperjes und Rozsnyó. die var. *Isis* im Komitat Árva auf der Banoka und in der Hohen Tatra. — *A. Dia* in 2—3 Generationen überall gemein.

Kleinere Mittheilungen.

S. 40. **Entomologische Vorträge** in die Naturwissenschaftlichen Gesellschaft. Am 5 Okt. 1906 hielt Dr. G. Horváth einen Vortrag über die Bettwanze und ihre Verwandten. In Europa sind ausser der Bettwanze (*Cimex lectularia*) noch vier Arten bekannt, u. z. *Cimex hirundinis* (an Schwalben), *C. pipistrelli* (an Fledermäusen), *C. columbarius* (an Tauben) und *C. improvisus*, deren Wirttier unbekannt ist. Die als *Cimex ciliatus* beschriebene russische Art ist mit *C. hirundinis* identisch. Die Heimat der Bettwanze ist nicht Ost-Indien, sondern Europa, nach dem ihre nächsten Verwandten europäisch sind. Hierauf legte E. Csiki einige „interessante Käfer“ vor, u. z. ungarische *Nebria*-Arten, sowie einige blinde *Silphiden*, die jüngst in den Höhlen von Bosnien und der Herzegovina entdeckt worden sind. A. Schmidt dissentierte über *Precis octaviasram* und deren Varietäten u. z. *amestris*, *sesamus* und *natalensis*. In der Dezember-Sitzung las L. v. Aigner Abafi einer Abhandlung über die *Lepidopteren-Fauna von Japan*, die er mit der europäischen und sibirischen Fauna vergleicht.

S. 44. *Einfluss der Nahrung auf die Färbung der Raupe* nach Pictet.

S. 44. **F. V. Pávay**: *Giftige Raupen*. In einem Krautfelde hatten die Raupen von *Pieris Brassicae* arg gehaust; um der Schädigung ein Ende zu machen, wurden Erten in das Feld getrieben, welche die Raupen gierig verschlangen, nach Verlauf von einigen Stunden aber zeigten sich bei denselben Symptome von Schwindel, worauf sie der Reihe nach alle eingegangen sind. In der betreffenden Gemeinde ist dies wiederholt vorgekommen.

S. 44. **E. D.**: Asymmetrisches Exemplar von *Cicindela campestris*: auf der einen Flügeldecke ist der weisse Fleck normal, auf der andern rostrot, oben schwärzlich, unten rostbraun eingefasst, von diesem Fleck ist die Flügeldecke abwärts himmelblau.

Literatur.

S. 46. Besprechung der Werke von E. Csiki, K. Petri, J. Müller, R. Formánek, Heyden, Reitter & Weise, P. Meyer.

Entomologiai művek.

Általános. *A Magyar Birodalom Állatvilága* (Fauna Regni Hungariae). III. kötet. Arthropoda. Kiadja a k. m. Terméazettudományi Társulat. Ára 35 kr., társulati tagoknak 20 kor. — *Kárpáti E.* Állattudományi Társulat. Utasítás állatok kitérésére s eltartására, és csontvázak készítésére, ábrákkal 1 korona 40 fill. — *Bein K.* A kis rovargyűjtő. Utasítás a kiválóbb rovarok megismertetésére és gyűjtésére 2 kor. — *Szekeres F. Ö.* A rovargyűjtő 1 kor. 60 fill. — *Lejtényi S.* Rovargyűjtő. Segédkönyv a középiskolai ifjuság számára, kötve 1 kor. — *Kriesch J.* A rovarok világa. 16 ábrával 80 fill. — *Kirándulók* zsebkönyve. 70 rajzzal, kötve 3 kor. 50 fill. — *Dr. Lendl A.* Rövid útmutatás a természetrajzi gyűjtemények konzerválásához 80 fill. — *Dr. Daday J.* Rovartani műszótár 1 kor. 60 fill. — *Hoffer,* Praxis der Insektenkunde. 3 kor. — *Kolbe,* Einführung in die Kenntniss der Insekten 17 kor.

Hymenoptera. *Mocsáry S.* A magyar fauna lémdarazsai 2 kor. 40 fill. A magyar fauna másnejű darazsai 2 táblával 1 kor. 20 fill. Adatok Magyarországi fűrkész darazsainak ismeretéhez I. 1 kor. 20 fill. Földünk lémdarazsainak magánrajza 40 kor.

Lepidoptera. *Bein K.* A kis lepkegyűjtő. A lepkék ismertetése és gyűjtése 2 kor. — *A. Aigner L.* A lepkészet története Magyarországon 3 kor. — *Aigner-Pável-Uhryk,* Magyarország lepkéinek jegyzéke 5 kor. — *Beige,* Schmetterlingsbuch 8. Aufl. 1300 Abb. auf 50 farb. Tafeln 25 kor. 20 fill. — *Hofmann,* Die Gross-Schmetterlinge Europas 2. Aufl. 2000 Abb auf 71 farb. Tafeln 30 kor. Die Raupen der Gross-Schmetterlinge Europas 1900 Abb. auf 50 Tafeln 30 kor.

Diptera. *Tömösváry Ö.* Egy tömegesen tenyésző légyfaj az Alsó-Duna mellékeiről 3 tábl. 60 fill. — *Kertész K.* Catalogus Tabanidarum orbis terrarum universi 6 kor.

Coleoptera. *Török P.* Bogár-határozó 2 kor. 80 fill. — *Bein K.* A kis bogárgyűjtő. A bogarak ismertetése és gyűjtése 2 kor. — *Calwer,* Käferbuch 5. Aufl. mit 48 color. Tafeln 24 kor. — *Seidlitz,* Fauna Transsylvanica 12 kor.

Hemiptera. *Dr. Horváth G.* Adatok a hazai félröplék ismeretéhez 40 fill. A magyarországi Psyllidákról 40 fill. Az Eremocoris-fajok magánrajza 2 tábl. 60 fill.

Orthoptera, Pseudoneuroptera és Neuroptera. *Pungur Gy.* A magyarországi tücsökfélék természetrajza 6 tábl. 5 kor. — *Kohaut R.* Magyarország szitakötő-féléi. 3 színes tábl. 2 kor. 60 fill.

Myriopoda. *Dr. Daday J.* A magyarországi Myriopodák magánrajza 4 táblával 4 kor.

Arachnoidea. *Dr. Nyzer K.* és *Kulczyński L.* Araneae Hungaria 3 kötet 24 kor. — *Herman O.* Magyarország pókfaunája 3 kötet, csak a 2—3. kötet kapható 16 kor. — *Dr. Lendl A.* A pókok, különösen a kerekháló-pókok természetes osztályozása 1 kor. — *Karpeles L.* Adalék Magyarország atkafaunájához. 8 táblával 2 kor.

Crustacea: *Dr. Daday J.* A Magyarországon eddig talált szabadon élő evezőlábú rákok magánrajza. 4 tábl. 3 kor. A magyarországi Branchipus fajok átnézete. 1 kor. A magyarországi Diaptomus-fajok átnézete 1 kor.

Magyarország bogárfaunája.

Vezérfonal a magyar szent korona országainak területén előforduló bogarak megismerésére.

*

IRTA

CSIKI ERNŐ

A Magyar Nemzeti Múzeum segédőre.

*

A három kötetes munka **első** kötete a bevezető morphologiai részen kívül a Caraboideákat és Staphylinoideákat, a **második** kötet a Palpicorniákat, Diversicorniákat és a Heteromerákat, a **harmadik** kötet pedig a Phytophaga, Rhynchophora és Lamellicornia családsorozatokat fogja tartalmazni.

A munka 5 éves füzetekben jelenik meg
**egy-egy füzet előfizetési ára 2 korona, bolti ára
2 kor. 40 fill.**

Megjelent az I. kötet 1—3. füzete.

Előjegyzések és előfizetések a szerző címére (Budapest, VIII., Nemzeti Múzeum) küldendőek.

Kot. 14 fuzet 1-2
1907: jan. - feb.

